

มุกิตาจิต
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดำเกิง ป้องพลา

MAEJO
UNIVERSITY
ARCHIVES

MAEJO

มหาวิทยาลัยแม่โจ้

UNIVERSITY

มุกิตาจิต
ผู้เชี่ยวชาญศาสตราจารย์ท่าเก็ง ป้องพาล

สารบัญ

ประวัติการรับราชการ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดำรง ป้องพลา	3
ความทรงจำที่จดจำ	5
ภาพแห่งความทรงจำที่จดจำ	7
ข้อความจากบุคคลและศิษย์เก่า	12

ประวัติการรับราชการ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดำรง ป้องพาค

การศึกษา :

- ประถมศึกษาตอนต้น จาก โรงเรียนอุดรพิทยานุกูล จังหวัดอุดรธานี
- ประถมศึกษาตอนปลาย (สองอาชีพ) จาก วิทยาลัยเกษตรกรรมแม่ใจ จังหวัดเชียงใหม่
- ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.เกษตรกรรม) จาก วิทยาลัยเกษตรกรรมแม่ใจ จังหวัดเชียงใหม่
- ปริญญาตรี ทท.บ.(พืชสวนประดับ) จาก สถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่ใจ จังหวัดเชียงใหม่
- ปริญญาโท ทท.ม.(เกษตรศาสตร์-พืชสวน) จาก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ชีวิตครอบครัว

- คู่สมรส คุณวาศนา ป้องพาค
- ตำแหน่ง รักษาการผู้อำนวยการสำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยแม่ใจ
- มีบุตร 1 คน คือ อาจารย์กุลดา ป้องพาค
- อาจารย์ประจำ กลุ่มวิชาภาษาตะวันออก คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่ใจ

บรรจุเข้ารับราชการ :

19 พฤษภาคม 2524 ตำแหน่งนักวิชาการเกษตร 3 ระดับ 3 ฝ่ายงวงพันธุ์พืชและสัตว์ สำนักวิจัยและส่งเสริมวิชาการเกษตร สถาบันเทคโนโลยีการเกษตร

ตำแหน่งทางราชการ :

- 2525-2528 แต่งตั้งเป็นหัวหน้าฝ่ายงวงพันธุ์พืชและสัตว์ สำนักวิจัยและส่งเสริมวิชาการเกษตร สถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่ใจ
- 1 ตุลาคม 2536 ตำแหน่งอาจารย์ ระดับ 6 ภาควิชาพืชสวน คณะผลิตกรรมการเกษตร
- 23 สิงหาคม 2537 - 9 เมษายน 2542 แต่งตั้งเป็นหัวหน้าสาขาพืชผัก ภาควิชาพืชสวน คณะผลิตกรรมการเกษตร

- 27 ตุลาคม 2544 แต่งตั้งเป็นผู้รักษาการแทนหัวหน้าสาขาพืชผัก ภาควิชาพืชสวน ในกรณีที่หัวหน้าสาขาพืชผัก ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ลำดับที่ 1
- 1 ตุลาคม 2545 แต่งตั้งเป็นผู้อำนวยการศูนย์พัฒนาโครงการหลวงหมอกจำ่ม อำเภอมะนัง จังหวัดเชียงใหม่
- 26 เมษายน 2548 ตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ระดับ ๕ ภาควิชาพืชสวน คณะผลิตกรรมการเกษตร
- 23 เมษายน 2549 แต่งตั้งเป็นหัวหน้าสาขาพืชผัก ภาควิชาพืชสวน คณะผลิตกรรมการเกษตร
- 2 มิถุนายน 2551 แต่งตั้งเป็นผู้รักษาการแทนหัวหน้าภาควิชาพืชสวน คณะผลิตกรรมการเกษตร ในกรณีที่หัวหน้าภาควิชาฯ ไม่อยู่ในหรือไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ลำดับที่ 2
- 1 ตุลาคม 2552 เกษียณอายุราชการก่อนกำหนด ตามมาตรการปรับปรุงอัตรากำลังกำลังของส่วนราชการ : กรณีที่ 4 (โครงการเกษียณอายุก่อนกำหนด ปีงบประมาณ พ.ศ.2553)

เครื่องราชอิสริยาภรณ์ที่ได้รับ :

5 ธันวาคม 2529	จัตุรถาภรณ์ช้างเผือก (จ.ช.)
5 ธันวาคม 2532	จัตุรถาภรณ์ช้างเผือก (ช.ม.)
5 ธันวาคม 2537	จัตุรถาภรณ์ช้างเผือก (ช.ช.)
5 ธันวาคม 2539	ทิวติงาภรณ์มงกุฎไทย (ท.ม.)
5 ธันวาคม 2543	ทิวติงาภรณ์มงกุฎไทย (ท.ช.)
5 ธันวาคม 2549	เนตรังสุจักรพรรดิมาลา (ร.จ.พ.)

รวมรับราชการรวมเวลาทั้งหมด 2๕ ปี 6 เดือน 21 วัน

ความทรงจำที่งดงาม

ผมเป็นคนโชคดียังมากที่ได้มาอยู่สาขาพืชผัก ได้มีโอกาสทำงานร่วมกับคณาจารย์ที่เชี่ยวชาญเฉพาะทางคอยสอนคอยแนะนำ ให้ความรู้ เปิดโลกของผักมากขึ้น ยังได้เพื่อนร่วมงานที่คอยช่วยเหลือ สนับสนุนกิจกรรมที่ต้องปฏิบัติเป็นงานประจำ ทั้งยังได้รู้จักสนิทสนมกับทีมงานคนรู้จักอีกจำนวนมาก ที่สำคัญยังได้มีโอกาสเข้าไปในเครือข่ายที่ทำงานเกี่ยวข้องกับพืชผักทั้งบริษัทเอกชน เจ้าของกิจการอีกจำนวนมาก ที่ได้เข้ามาช่วยให้บรรยากาศการเรียนการสอนสมบูรณ์แบบยิ่งขึ้น นอกจากนี้ที่เข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงกับชีวิตของผมคือเหล่านักศึกษาพืชผักหลายต่อหลายรุ่นที่เข้ามามีส่วนร่วมช่วยงานวิจัย พร้อมกับส่งเสริมบรรยากาศการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์การศึกษาเฉพาะทาง ซึ่งในเวลาต่อมาบุคคลเหล่านี้ได้เสนอตัวเข้ามาสนับสนุนกิจกรรมของสาขาของมหาวิทยาลัยในฐานะศิษย์เก่า รุ่นต่อรุ่น หมุนเวียนตามระยะเวลาที่ผ่านไปอย่างช้าๆ จนกระทั่งบัดนี้ ครบเวลายาวนาน 16 ปี ที่ผมได้เข้ามาเป็นสมาชิกคนหนึ่งของที่นี่

ระยะเวลาที่ผ่านมาผมได้บันทึกภาพของคณาจารย์ บุคลากร นักศึกษา และศิษย์เก่าที่เพียรสร้างพัฒนาการแห่งการเรียนรู้อย่างสม่ำเสมอ นักศึกษารุ่นแล้วรุ่นเล่าที่เข้ามาให้คณาจารย์ตกแต่งให้รู้จัก รู้จักรู้ ปฏิบัติ ให้เข้มแข็ง พร้อมทั้งจะออกสู่โลกกว้างในแบบอย่างของคนสุ้งาน เป็นความภูมิใจของผมที่ได้มีส่วนร่วมปรับแต่ง พัฒนาคนให้มีร่างกายและจิตใจพร้อมด้วยสติปัญญา มีความรู้ มีความสามารถที่จะครองชีวิตร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ภาพต่างๆ ที่บันทึกไว้นี้มีจำนวนมากที่ถูกจัดเรียงซ้อนกันอยู่ในความทรงจำ บางภาพยังคงชัดเจนแม้ว่าจะผ่านพ้นไปนานแล้ว และบางภาพอาจจางเลือนไปบ้างตามกาลเวลา แต่ความโดดเด่นของนักศึกษาพืชผักยังคงอยู่ ขอนำเสนอภาพต่อภาพเป็นลำดับดังนี้

สาขาพืชผักได้ร่วมกับมหาวิทยาลัยจัดกิจกรรมที่มีบริษัทเอกชนที่มีเครือข่ายเกี่ยวข้องกับงานด้านพืชผัก ทั้งการผลิต การปรับปรุงพันธุ์ การผลิตเมล็ดพันธุ์ ทุกครั้งที่มีการจัดกิจกรรมเหล่านี้เกิดขึ้น จะได้รับความร่วมมืออย่างดียิ่งไม่เกี่ยงงอน ทั้งการจัดเตรียมงาน การจัดเตรียมพื้นที่ ทุกคนจะทุ่มเทเข้ามามีส่วนร่วม เนรมิตความงามของสถานที่ เปลี่ยนสภาพเป็นแปลงสาธิตที่สวยงามโดดเด่น รองรับความชื่นชมจากเกษตรกร รวมทั้งแขกที่เข้ามาเยือนยังช่วยกันต้อนรับแขก คอยอธิบาย คอยตอบคำถาม จัดแบ่งกำลังคนช่วยทำกับข้าวเลี้ยงกัน เต็มพลังให้พร้อมลุยงานต่อ

จากแรงสนับสนุนของส่วนเอกชนที่เป็นเครือข่ายที่เกี่ยวข้องกับพืชผัก บวกเข้ากับพลังบริสุทธิ์ของเหล่าคนสุ้งาน เราจะได้รับคำชมจากผู้มาเยือน รวมทั้งจากผู้บริหารมหาวิทยาลัยมาโดยตลอด

ในส่วนของความร่วมมือจากศิษย์เก่า เมื่อมีการจัดกิจกรรมใดๆ ที่เกิดขึ้น ตัวแทนของแต่ละรุ่นจะเข้ามาร่วมประชุม ทำหน้าที่ผู้ประสานงานได้รวดเร็ว แม่นยำ และเต็มอกเต็มใจ ความชัดเจนของภาพนี้ยืนยันได้จากงานฉลองพืชผัก 20 ปี, 25 ปี จนมาถึง พืชผัก 30 ปี ที่เพิ่งผ่านพ้นไปเมื่อปี 2550 ร่วมกับการร่วมแสดงมุทิตาจิตแด่ รองศาสตราจารย์นรินทร์ ไชยมงคล ผู้ก่อตั้ง

สาขาพืชผัก เป็นความสุขใจภูมิใจของศิษย์เก่าและศิษย์ปัจจุบัน เมื่อมีการร้องขอจากสาขาที่อยากให้เรา ได้พบปะ ให้ความรู้ ให้ประสบการณ์ถ่ายทอดแก่น้องๆ พี่เหล่านี้ ไม่เพียงร้องหรือปฏิเสธ หากแต่ พร้อมใจกันปฏิบัติกิจกรรมที่ก่อเกิดประโยชน์อย่างมากมาย

ความมีน้ำใจแก่ผู้คน อยู่ในใจของนักศึกษาของเราทุกคน ความพร้อมที่จะเสนอตัวเข้าช่วยเหลือ ผู้อื่นเมื่อมีโอกาส คำถามที่ติดปากคือ **“จะให้ช่วยอะไร”** บางครั้งผมกำลังเดินอยู่หน้าคณะผลิตฯ มีเสียงจอร์จพร้อมไปกับเสนอว่า **“อาจารย์จะไปไหน? ผมจะไปส่ง”** หรือแม้นั่งกินข้าว กินขนมกัน ที่หน้าสาขา เมื่อเห็นหน้าจะรีบชวนให้กินด้วยกัน ออกมาให้สังคมที่พวกเขาเหล่านี้ไปอยู่ในวันข้างหน้า ได้รับน้ำใจที่ตักตวงและเสริมสร้างสังคมให้สมบูรณ์แบบต่อไป บางครั้งอดคิดไม่ได้ว่าเขาเป็นอย่างนี้ ส่วนหนึ่งเป็นเพราะมาจากครอบครัวการสั่งสอน ผูกอบรมพื้นฐานมาดี เมื่อมาอยู่กับเรา จึงแสดงออกได้ดี เหมาะสมต่อกาลเทศะ

สิ่งที่หล่อหลอมให้เป็นผู้รักงาน สู้งาน เราจะเห็นได้จากภาพของเหล่านักศึกษาลงปฏิบัติงาน ในแปลงด้วยใบหน้าที่เป็นยิ้ม มีความสุขที่ได้เรียนรู้จากการปฏิบัติจริง ดูเป็นผู้มีความสุขจากการ ได้ทำงานที่ตัวเองรับผิดชอบ นอกจากนี้ยังเห็นภาพของการกล้าเสียสละจากแปลงส่งถึงที่แก่ผู้สั่งผัก อย่างเต็มใจ เราไม่ได้มองว่าเป็นการถูกบังคับให้กระทำ แต่เกิดจากใจที่อยากกระทำมากกว่า

ในช่วงแรกที่ผมเข้ามาเป็นสมาชิกใหม่ของสาขา ผมได้รับการสนับสนุนจากอาจารย์ในแม่ใจ ท่านอาจารย์สมพร ยกตรี มอพันธุ์ไม้ยืนต้นหลากหลายชนิดเพื่อจัดปลูกรอบบริเวณเพิ่มเติมจาก ที่รองศาสตราจารย์นิพนธ์ ไชยมงคล อาจารย์กิตติพงษ์ ไตรวิกุล อาจารย์ปราโมทย์ ขลิบเงิน และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประสิทธิ์ โนรี ได้จัดปลูกไปแล้ว มีนักศึกษาพืชผักหลายรุ่นได้เข้ามามีส่วนร่วม ปลูกไม้ยืนต้น เช่น พวย พะยอม รวมทั้งต้นไม้จากกรมป่าไม้หลายชนิดลงรอบๆ บริเวณสาขา หลายปีผ่านไป ไม้ยืนต้นเหล่านี้เติบโตให้ทรงพุ่มและร่มเงา ติดดอกออกผล ผู้ปลูกคือนักศึกษา ซึ่งก็คือศิษย์เก่าในปัจจุบันที่ยังคงจำต้นไม้ที่ตัวเองได้มีส่วนร่วม เพิ่มความเขียวขจีสวยงามงดงาม เมื่อเวลาให้ดอกให้ผล ต้นไม้เหล่านี้มีบางส่วนที่ทางมหาวิทยาลัยได้ขุดย้ายไปปลูกที่บริเวณอื่น แต่ส่วนใหญ่ยังคงอยู่ที่จุดเดิมที่ผู้ปลูกจะได้ชื่นชมด้วยความภาคภูมิใจเมื่อเข้ามาแวะเยี่ยมแม่ใจ ทั้งยังให้ผู้คนได้มองเห็นความงดงามไปอีกนานเท่านั้น

ในช่วงทำยนี้ ผมขอขอบคุณผู้บริหารมหาวิทยาลัยหลายคณะที่ผ่านมา คณาจารย์ บุคลากร เจ้าหน้าที่ของสาขาพืชผักทุกคน ที่ให้ความเมตตา มอบความรัก ความเข้าใจ ความเป็นมิตรที่มากด้วย น้ำใจ ให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่อหน้าที่การทำงานตลอดเวลาที่ผมเข้ามาอยู่ในสังคมนี้

“สำหรับศิษย์เก่าและศิษย์ปัจจุบัน ผมยังคงอยากเห็นความร่วมมือร่วมใจ ช่วยกันปรุงแต่ง ให้สาขานี้ เป็นต้นแบบที่ดีทั้งด้านวิชาการและการเป็นคนสู้งานสืบไป”

ผมมั่นใจว่าที่สาขาพืชผักนี้ มีอาจารย์มืออาชีพเป็นองค์ประกอบหลัก มีความเข้าใจ ในกระบวนการสร้างและพัฒนาต้นกล้า คือศิษย์ปัจจุบัน ที่พร้อมจะเป็นต้นไม้ใหญ่ที่แข็งแรง เป็นที่พึ่ง ของสังคมไทยต่อไป

ด้วยรักและผูกพัน
คำเกิง

ภาพแห่งความทรงจำที่งดงาม

แม่โจ้ 70 ปี, 2547

สวนผักสวย

มหกรรมแสดงพันธุ์แตงกวาและพริก

พืชผัก 30 ปี, 2550

งานเลี้ยงพืชผัก 30 ปี

พลาซาดูงาน ดงานที่อ่า่งอ่า่ง

เทิ่งวอ่า่งอ่า่ง

สุดงอดคนรู้ทัน

ที่โครงการพิเศษ สวนเกษตรเมืองจาง

แม่โจ้ 75 ปี, 2551

ชมแคนตาลูปหวานเจี๊ยบ
อธิการบดีรับรองคุณภาพ

มะเขือม่วงกรอบแม่ใจ
(อธิบงานี้ได้จ้างพันธุ์ฝรั่ง)

อุเส็งผิงเหน็ด

Trip แล่สำเนา

งานบางเขิน

รอต่างรูปกับลูกศิษย์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ด่ำเกิง บ็องพาด แม่ใจรุ่น 34 เป็นกำลังสำคัญอีกท่านหนึ่งในการพัฒนาสาขา
พืชผัก ท่านจบปริญญาตรีทางไม้ดอกไม้ประดับ ปริญญาโทพืชสวน พืชผัก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
16 ปี ที่ท่านผ่านมาประจำที่สาขาพืชผัก ท่านได้ช่วยสอนพัฒนาสาขาทั้งงานฟาร์ม งานเน็ตจนกระทั่ง
ทั้งเป็นสาขาที่ถึงในด้านเน็ต มีผู้ที่มาใช้บริการทั้งด้านวิชาการ การฝึกอบรมและการวางก้อนเน็ตให้นักเกษตร
นำไปเปิดถุงวาง ลดภาระการลงทุนด้านการบรรจุ การนั่งฆ่าเชื้อและการต่อเชื้อเน็ตของเกษตรกรว่างช่อง
งานฟาร์มท่านเอาใจใส่เป็นอย่างดีที่ให้นักศึกษามีโอกาสได้ปรึกษา สอบถามปัญหาและได้รับความรู้
จากการปฏิบัติจริง

ท่านเป็นอาสาสมัครในมูลนิธิโครงการหลวง ดูแลเรื่องเน็ตและเป็นผู้อำนวยการศูนย์นักเกษตรหลวง
หมอกจำผ

ในโอกาสที่อาจารย์ด่ำเกิง บ็องพาด เกษังนออายุราชการพวกเรารอคอยถึงท่านอยู่เสมอ หวังว่าท่าน
จะกลับมาเยี่ยมและให้ความรู้ชาวพืชผักรุ่นต่อไป

ขออาราธนาคุณพระศรีรัตนตรัย และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายนิมนต์ในสากลโลก (โดยเฉพาะพระธาตุของสุเทพ
และเจ้าแม่ แม่ใจ) จงคุ้มครองอาจารย์และครอบครัวให้มีพละทานมังที่สมบูรณ์ มีจิตใจที่เข้มแข็ง มีความสุข
สวัสดิ์ ตลอดไป

รองศาสตราจารย์พนธ์ ไซงมงคล

พี่ดำเกิง

เป็นคำที่ผมเฝ้ารออาจารย์ดำเกิง บ่องพาส ทุกครั้งที่ได้พบกัน ผมได้ทำงานร่วมกันที่สาขาพืชผัก
ท่านเป็นผู้ที่มีความสนใจตั้งใจ เป็นผู้ที่เฝ้ารอเบิ่งบ วิหัง ในกาการปกครอง พี่ดำเกิง ท่านจ้งมีสุขภาพแข็งแรง
แต่ท่านต้องการพักผ่อนเพื่อดูแลสุขภาพของตนเอง ผมขอแสดงความคิดถึง และจะจดจำในสิ่งที่ได้ที่ได้
มีโอกาสทำงานร่วมกันที่สาขาพืชผัก ท่านสร้างผลงานฝากไว้กับสาขาพืชผัก หลางเรื่อง ความดีที่ท่านได้
ทำไว้นับว่าเป็นอาจารย์ตัวอย่างที่ดีเ็นกับผม น้อยๆ และถูกติชมทุกคน

ขออวยพรให้พี่จ้งมีสุขภาพที่สมบูรณ์ แข็งแรงตลอดไปครับ

ด้วงความเคารพรัก
สภิตจ้ง วิมล
แม่จี้ 36

แต่..... อาจารย์ดำเกิง บัองพาค

อ.ดำเกิง เข้ามาเรียนที่แม่โจ้รุ่นก่อนผม 2 ปี ทำวิทยุด้วยกัน และสนิทสนมกันดี จนกระทั่งได้เข้ามาทำงานในรั้วแม่โจ้ด้วยกัน เริ่มแรกท่านทำงานที่สำนักวิจัยและส่งเสริมวิชาการการเกษตร และมาช่วงสอน (อาจารย์พิเศษ) ที่สาขาพืชผัก จนกระทั่งปี พ.ศ. 2536 ท่านก็ย้ายเข้ามาเป็นอาจารย์ที่สาขาพืชผัก ตลอดเวลาที่ทำงานด้วยกัน ผมเห็นว่าท่านเป็นคนจริงจังคนหนึ่ง มีหลักการในการทำงานดี มีน้ำใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อผู้อื่นเสมอ โดยเฉพาะพวกน้องๆ ที่ทำงานด้วยกัน ท่านจึงได้รับเลือกให้เป็นหัวหน้าสาขาพืชผัก จนกระทั่งเกษียณอายุราชการ ผมจึงขออนุญาตท่านพบแต่ความสุข และความเจริญตลอดไป คิดสิ่งใดก็ขออนุญาตมาขอปรึกษาหารือ

ผศ.ดร.ประสิทธิ์ ไหม

อาจารย์ประจำสาขาพืชผัก และ
ประธานสภาคณาจารย์ แม่โจ้

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดำรง บ่องพาด

ในฐานะที่เป็นทั้ง พี่ ผู้บังคับบัญชา เพื่อนร่วมงานมานานกว่า 15 ปี ของสาขาพืชผัก จากการที่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดำรง บ่องพาด จะเกษียณอายุราชการก่อนกำหนด ท่านได้เป็นผู้ที่เสียสละ ทำงานหนัก พัฒนา ประสานงาน และนำ ช่วงเหลือในด้านต่างๆ จนถึงการสอนนักศึกษาด้วยดีตลอดมา ทำให้ในหน่วยงาน มีความเจริญก้าวหน้ามาจนถึงปัจจุบัน

ระดม ขออัญเชิญสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งกลางในสากลโลกและมหาวิทยาลัยแม่โจ้ จงช่วยดลบันดาลให้ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดำรง บ่องพาด จงมีความสุข ความเจริญ ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ และโรคดีชั่วตลอดไป

ด้วยความเคารพและนับถือ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จงยุทธ ศรีเพ็ญพันธ์

25 กันยายน 2552

อาจารย์ผู้ให้.....

ในปี 2528 พี่ผัดก็มา ได้มีโอกาสเป็นลูกศิษย์ของอาจารย์ดำเกิง บ็องพาศ ซึ่งช่วงนั้นอาจารย์ทำงานอยู่ที่สำนักวิจัยฯ อาจารย์มาช่วงสอนบทปฏิบัติการวิชาการปรับปรุงพันธุ์และการผลิตเมล็ดพันธุ์ ซึ่งมีดร.ธงใจทองอยู่ที่ เป็นเจ้าของวิชา จำกัณได้ตัวอาจารย์พูดเรื่องการผสมพันธุ์มันฝรั่งน้ำเสียงของอาจารย์จะนุ่มๆ พูดช้าๆ ดูเป็นอาจารย์ใจดี แต่อาจารย์ก็มาเพียง 1 - 2 ครั้ง เท่านั้น พวกเราก็เลยไม่มีโอกาสคุ้นเคยกับอาจารย์มากนักในสมัยนั้น มีเพื่อนบางคนคุยกันว่าอาจารย์ อาจารย์มา สอนบ่อยๆ เพาะใจดี

ฉันตามมาดูจะเป็นคนที่รักดีกว่าเพื่อนๆ ในรุ่น ที่นอกจากได้เป็นลูกศิษย์ของอาจารย์แล้ว ยังมีโอกาสได้เป็นลูกน้องของอาจารย์ด้วย เพาะอาจารย์ได้มาเป็นหัวหน้าสาขาพืชผัก ถึง 2 ครั้ง ถ้านับรวมเวลาก็นานกลางปีทีเดียว..... จบคุณอาจารย์ที่ได้ดูแล ได้ความรู้ สมองที่เป็นนักศึกษ ของขอบคุณที่คอยตักเตือนสั่งสอนถึงความหวังใจ ในเรื่องหน้าที่การงาน อีกทั้งเป็นกำลังใจในคราวที่ต้องผจญกับปัญหา ภาพที่เห็นอาจารย์เป็นแบบอย่างที่ดีมีมากมาย จนไม่สามารถบรรยายได้หมด การที่อาจารย์มาทำงานแต่เช้า (น้องครึ่งมากที่ฉันจะมาถึงที่ทำงานก่อนอาจารย์) ระบบการจัดเก็บงานที่เป็นระบบและระเบียบ (ณ วันนั้นนั้นเองจึงทำไมได้ แต่ก็คงพวงพวงมาแบบอย่างของอาจารย์ในขณะ) การเตรียมการสอนที่ดี ใฝ่ใฝ่ที่ทันสมัย และที่สำคัญเป็นแบบอย่างที่ดีคือ การที่ความเข้มแข็งกับตัวเองกับผู้ร่วมงาน และนักศึกษา โดยเฉพาะกับนักศึกษา เราจะเห็นภาพที่อาจารย์นั่งคุย หรือ การที่ทาง กับนักศึกษาทั้งนักศึกษาพืชผัก หรือนักศึกษาสาขาอื่นๆ ที่มาเรียนวิชาของพืชผัก (เรื่องนี้ฉันก็ยังไม่เข้าใจมันได้บ้างอยู่ล่ะ...) ทุกครั้งที่ต้องมีการคำปรึกษา อาจารย์จะให้เวลาเสมอ และอาจจะมีมากที่ที่เกะกะการจะปรึกษา (เช่น) บางเรื่อง บางครั้งรอบเตียง เวลามาหมด นัดวันอื่นต่ออีก (อาจารย์คงต้องอดทนกับหนูมาก.ใช้สิคะ) อาจารย์เป็นคนอารมณ์ดี เรามักจะได้ยินเสียงหัวเราะ หรือยิ้มเพลง อยู่บ่อยๆ และอาจารย์ก็ร้องเพลงเพราะอีกด้วย (นางคนซื่อใจจากฟังอีก...ต่อป็นอาจารย์คงมีเวลาฟังเพลง และร้องเพลงมากขึ้น) เรื่องร้องเพลงหนูไม่สามารถ เติงแบบทั้งที่จากเติงแบบเหมือนกัน..... (สงสารคนฟังล่ะ) นึกมากใจนางล่ะ ความรู้สึกคุ้นๆ ที่ต้องเจอกันทุกวันทำงาน นั่งทานข้าวกลางวันพร้อมกัน มีอาจารย์นิพนธ์นั่งหัวโต๊ะ อาจารย์ดำเกิงนั่งด้านข้างของอาจารย์นิพนธ์ ฉันทานั่งด้านขวา ถัดไปเป็นที่ทำงาน (โดยเฉพาะ) น้องกบ กับจันทร์ หัวงว่าถ้าอาจารย์วางจะแะมาทานข้าวกับพวกเราน้อยๆ เรายิ้มยิ้มซิ้มจิบน้ำ และจอนักภาครวมทั้งกับหัวอื่นๆมีชื่อพี่น้อง (เผื่อน้องสุด คนรู้ใจของอาจารย์) หัวงว่าจะได้กินอีกถึงแล้วอาจารย์จะไม่อยู่ (!!!!).....

และที่สำคัญคือการขอโทษอาจารย์ที่บางครั้งก็ดื้อ บางครั้งอาจพูด กระทำ หลงอย่างที่ไม่เหมาะสมออกไป และทุกครั้งก็ได้กับการอภัยจากอาจารย์อีกทั้งจะได้ปรับแนวคิดเพื่อมาปรับปรุงตัวเองอยู่เสมอด้วยเช่นกัน นอกจาก อย่างเป็นทางการ อาจารย์คือ แนวทางในการดำเนินชีวิต ณ วันนั้น นอกจากขอบพระคุณอาจารย์ล่ะ

ในโอกาสนี้ขอสิ่งศักดิ์สิทธิ์โปรดคุ้มครองให้น้ออาจารย์และครอบครัวพบแต่ความสุขมีสุขภาพแข็งแรง เป็นที่พึงพอใจของชาวพืชผักตลอดไป

ด้วยความเคารพ
ฉันทนา วิชรรัตน์
ศิษย์เก่าพืชผัก รุ่น 7
อาจารย์ประจำสาขาพืชผัก ม.แม่โจ้

จากการทำงานร่วมกับท่านอาจารย์ดำเกิง บ่องพาค มาานกว่า 15 ปี ทั้งในฐานะผู้ร่วมงาน และ ผู้ที่บังคับบัญชามาโดยตลอด กระผมมีความสูงกับการทำงาน เพราะท่านอาจารย์ได้ให้แนวทางการทำงาน เป็นอย่างดี และเมื่อมีปัญหาจะได้รับคำแนะนำและแก้ปัญหาได้ทุก เรื่อง อย่างสบายใจและอบอุ่น ท่านอาจารย์เป็นผู้บริหารที่มีความยุติธรรมตรงไปตรงมา จัดถือความถูกต้องเป็นหลัก และได้พัฒนาสาขาให้ เจริญรุ่งเรือง เป็นที่รู้จักของสังคมภายนอกเป็นอย่างดี ทุกคนภายในองค์กรได้รับค่าจ้างดี และมีความเสีงสละ ทำงานกันอย่างเต็มที่ทุกๆ ฝ่าย ด้วยความสนับสนุนของท่าน เป็นกันเองกับทุกๆ คน จึงเป็นแบบอย่าง และได้รับการชมเชยว่าเป็นหน่วยงานที่ดีมีความเข้มแข็ง จนกระผมมีความภาคภูมิใจที่ได้ทำงานร่วมกับ ท่านอาจารย์ และจะพยายามตั้งใจทำงานและพัฒนาสาขาให้เจริญรุ่งเรืองต่อไปตามเจตนาารมณ์ที่ท่าน อาจารย์ดำเกิง บ่องพาค เสด็จนิวัติกับผม

ด้วยความเคารพนับถืออย่างสูง
นางปวีธา โต้ง
นักวิชาการเกษตร

ถึงอาจารย์ที่รักทั้งสองท่าน

นับจากวันแรกที่ดิฉันได้เข้าร่วมงานในสาขาพืชผัก ซึ่งดิฉันคิดว่า(ชีวิตมากมาย) ที่ได้ร่วมงานกับอาจารย์ ปกรไพฑูรย์ งดิบเงิน และผศ.ดำเกิง บ่องพาค เพราะอาจารย์ทั้งสองท่านได้ให้ความรักและเอ็นดูดิฉันเหมือน ดังลูกหลานของท่าน ท่านทั้งสองไม่มีชั้นวรรณะแต่ท่านทั้งสองเป็นผู้ใหญ่ที่ใส่ออกาส และความเอื้ออาทร แก่น้องๆ หลานๆ เปรียบเสมือนผู้ใหญ่ที่ให้ความเอ็นดูแก่เด็กๆ ในความปกครอง ท่านทั้งสองจึงห่วงใย ถึงเรื่องสุขภาพ เรื่องส่วนตัว ซึ่งบางครั้งอาจจะไม่ได้มีดีในที่ทำงาน แต่ที่นี้สาขาพืชผัก พวกเรารู้กันอยู่บ้าง เปรียบเสมือนครอบครัวเดียวกัน ไม่มีการแบ่งชั้นวรรณะ มีการรับประทานอาหารกลางวันร่วมกัน ร่วมพูดคุย ปรึกษาหารือ และแก้ปัญหาให้ลุล่วงผ่านไปด้วยดี ท่านทั้งสองทำให้นิฉันคิดว่าสาขาพืชผักแม้จะคือบ้านที่จะต้องพัฒนาและรักษาไว้ให้คงอยู่ตลอดไป ความรักความอบอุ่นที่ได้มาจากการทำงานกับท่านอาจารย์ทั้งสอง ในระหว่าง 15 ปี ดิฉันจะสานต่อเจตนาารมณ์และรักษาชื่อเสียงของสาขาพืชผักให้คงอยู่ต่อไป ในที่นี้ขอให้น้อาจารย์ทั้งสองท่านมีสุขภาพแข็งแรง สมบูรณ์ เป็นที่รักให้แก่ทุกคนต่อไป

สุภาภรณ์ สิริกรม
บุคลากรสาขาพืชผัก

ต้นไม้ใหญ่ในใจของศิษย์

อาจารย์ดำเกิง บ้องพาด ชื่อที่ลูกศิษย์พี่ซผักคุ้นเคยและผูกพันกันมาหลายต่อหลายรุ่น ดิฉันเป็นหนึ่งในลูกศิษย์ที่มีโอกาสได้เรียนอยู่กับท่าน ตั้งแต่ ปี 2541 อาจารย์เป็นผู้ที่นำใจให้ความรู้ ให้ความรัก ให้ความเอาใจใส่ ให้ความสำคัญห่วงใย และใส่ใจอกสกับดิฉันเสมอมา ไม่ว่าจะเป็นการเรียน การทำงาน ซึ่งถือว่าเป็นความโชคดีที่สุดในชีวิต ที่มีโอกาสได้เป็นลูกศิษย์และเป็นผู้ร่วมงานได้ตั้งแต่บั้นปลายของท่านมาจนถึงปัจจุบัน

มีเรื่องราวมากมายระหว่างอาจารย์กับศิษย์ที่อยู่ในความทรงจำที่ประทับใจ และไม่รู้จะหาคำบรรยายใดๆ ให้ครบคลุมทั้งหมดได้ แต่ว่าการที่ได้มาอยู่ถึงจุดนี้ได้ มีโอกาสได้ทำงาน ได้เรียน ได้หาประสบการณ์ใหม่ๆ ซึ่งน้องคนหนึ่งที่จดได้ประสบการณ์นี้ และสามารถนำประสบการณ์ที่ได้กับเหล่านั้นมาสู้ห้อยๆ พี่ซผัก และได้ดูแลน้องๆ ชาวพี่ซผักได้จนถึงวันนี้ ก็เพราะได้แรงบันดาลใจ และสนับสนุนจากอาจารย์.....เหมือนกับต้นไม้ต้นใหญ่ ที่ให้ที่พึ่งพาอาศัยร่มเงาบังแดด กันฝน ปกป้อง คุ้มครอง บำรุงกันลม พายุ (อุปสรรคต่างๆ) ที่เข้ามา แล้วก็ทำให้ผ่านพ้นไปได้ อีกทั้งยังได้ถูกใจนี้ผลิตที่ทานอ้อมท้อง ต้นไม้ใหญ่ต้นนี้จึงอยู่ข้างเราอยู่เสมอ คอยดูแล ใล้ใจ และคอยแนะนำอยู่เสมอแม้เวลาจะมีปัญหา มีความปรารถนาที่เสมอมา มีคำพูดคอยปลุก เมื่อยเหนื่อยล้า มีกำลังใจให้ เมื่อยอ่อนแอ ผิดหวัง ซึ่งคำเหล่านี้จะยังคงอยู่ในใจของศิษย์คนนี้ตลอดไป

“อาจารย์ดำ.....” คำคำนี้ที่ดิฉันได้ฟังจากอาจารย์จนติดปาก ไม่ว่าจะพูดเรื่องอะไร เรื่องเล็ก เรื่องใหญ่ เรื่องดี เรื่องร้าย จะดีใจ หรือเสียใจ ต้องมีคำคำนี้ขึ้นต้นก่อนการสนทนากับอาจารย์เสมอ อาจารย์บอกว่า “ขอปให้พูดคำเดียว พี่งแล้วพี่พเถิด ดูเป็นห่วงของตัวเองด้วย” ตั้งแต่นั้นมาเวลาคู่กับอาจารย์ก็จะเป็นการอยู่กับใจองตลอด จนเงินสิ้นแล้ว และก็ต้องจะเงินอย่างนี้ตลอดไปนี่เอง มีนางเหตุการณ์ที่มีโอกาสได้ร่วมหนึ่งร่วมพูดคุงสนทนาหาอาจารย์กับศิษย์ ดิฉันชอบที่อาจารย์เล่าเรื่องสมัยอดีต (โบราณตอนที่อาจารย์ยังเป็นนักศึกษา สัมผัสที่อาจารย์ทำงานจนถึงเรื่องกรวีนปัจจุบัน ถือเป็นบทแลกเปลี่ยนและเล่าเรื่องในอดีตให้ลูก หลานได้กับฟัง ทำให้รู้ว่าคนในอดีตมีความสำคัญกับคนในปัจจุบันมากแค่ไหน เขาคิด เขาทำ เขาดำเนินชีวิต เขาก่อตั้ง และเขาสืบสานตำนานและเขาดำเนินชีวิต มาได้อย่างใจจนถึงรุ่นลูกหลาน พี่งอาจารย์เล่าเรื่องอดีตที่ให้น้องเห็นภาพเหล่านั้นได้ชัดเจน มีภาพและจิตนาการออกตามไปด้วง เพราะอาจารย์เล่าแบบสนุกสนาน และดูเหมือนว่าจะทำให้น้องจากพี่งและจึงคุยกับอาจารย์อยู่บ่อยๆ **แม้ว่าครั้งจะกินเวลาทำงานไปบ้าง..... แต่ก็ไม่ได้งานนะค่ะ** และคนในอดีต (โบราณ) นี้เองคือ คนที่มีคุณภาพที่เราควรต้องจดจำและนำมาเป็นแบบอย่างที่ดีป็นชีวิต และสืบสานเจตนาธรรมที่ดีๆ ที่เป็นประโยชน์ให้คงอยู่กับสังคมต่อไป

ศิษย์ขอกกราบขอพระคุณอาจารย์ที่คอยสั่งสอน อบรม ตักเตือน และแนะนำให้เป็นคนมีความคิดดี มีความรับผิดชอบต่อตนเอง ต่อสังคม มีแนวทงานภายใต้ชีวิต ใ้ผู้จักต่อสู้กับปัญหาและอุปสรรค และรู้จักให้ออกสคนอื่น เหมือนกับที่ดิฉันเคยได้รับมา วันนี้แล้วอาจารย์จะเกษียณอายุราชการแล้วแต่ความเป็นอาจารย์เป็นศิษย์ไม่สิ้นเกษียณไปตามวันเวลา มันยังคงมีอยู่ตลอดไปนานแสนนาน ศิษย์คนนี้ยังคงรักก่าลใจ รอคำแนะนำดี จากอาจารย์เสมอค่ะ

ในโอกาสนี้ขออาราธนาคุณพระศรีรัตนตรัง และสิ่งศักดิ์ทั้งในสากลโลก จงคุ้มครองให้นายอาจารย์และครอบครัวมีความสุข มีพละมาซึ่งที่สมบูรณ์แข็งแรง และเป็นต้นไม้ใหญ่ให้ร่มเงา แก่เราเหล่าลูกศิษย์ตลอดไป

ด้วงรักและเคารพ
ละอทธิพจ ใจตรี

ขอแสดงความชื่นชมคารวะแด่ อาจารย์ดำเกิง บัณฑิต ในโอกาสที่ท่านจะเกษียณอายุราชการในครั้งนี้ ด้วยความระลึกถึงเป็นอย่างสูง ซึ่งที่ผ่านมาท่านได้ทำหน้าที่เป็นครูและพ่อให้กับศิษย์ที่ห่างไกลบ้าน ด้วยเมตตาจากท่านไม่ว่าศิษย์จะขอปรึกษาในเรื่องใด อาจารย์จะเป็นผู้ให้คำแนะนำที่มีคุณค่ายิ่ง การที่ได้เป็นลูกศิษย์ของอาจารย์นับเป็นความภาคภูมิใจ และขอขอบคุณในทุกสิ่งที่เป็นกุศลที่อาจารย์ได้อุทิศแรงกายแรงใจเพื่อลูกศิษย์

ในโอกาสนี้ ขออำนาจคุณพระศรีรัตนตรัยและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งมวลจงดลบันดาลให้ท่านอาจารย์ดำเกิง มีสุขภาพแข็งแรง และเป็นครูที่รักในดวงใจของลูกศิษย์ตลอดไป

ด้วยความรักและเคารพอย่างสูง
สุรตนา น่มณีจ

แต่ ผศ.ดำเกิง บึงพลา

ดิฉันเข้ามาในงานสาขาพืชผักตั้งแต่ปี 2543 หลังจากเรียนจบได้มีโอกาสเข้าทำงานที่นี้ จนกระทั่งทุกวันนี้ นับเวลารวมได้กว่า ๑ ปี ชีวิตที่นี่มันดีเหมือนเดิม ภาวการณ์ที่นี่เปลี่ยนแปลงตามความเหมาะสม เพื่ออำนวยความสะดวกกับพี่น้องพืชผักเมื่อคราวกลับมาเยือน บรรยากาศจึงสงบอุ่นและเป็นครอบครัว ในอดีตเดิม ความรู้สึกเฝืออ้วนท้วนกับตอนนี่แทบไม่แตกต่างกันเลย สิ่งที่เพิ่มขึ้นมา คือ ความรักและความผูกพันที่มีต่อที่นี้และมีต่อท่านอาจารย์ รวมถึงเพื่อนร่วมงาน เมื่อครั้งเป็นนักศึกษาดิฉันได้เรียนกับท่านอาจารย์ดำเกิง ครั้งแรกในวิชาหลักการผลิตผักเรื่องแก้ว ต่อจากนั้นเป็นวิชาเทคโนโลยีการผลิตผัก ด้านความละเอียด รอบคอบ และตรงต่อเวลา เป็นเรื่องที่น่าศึกษาอย่างแท้จริง งานงานที่สั่งกันมาพร้อมกับใจความชัดเจน (Excellent) และชี้จุดบกพร่องเพื่อนำไปแก้ไข ดิฉันเป็นคนหนึ่งที่เคยได้รับคำชมเชย รู้สึกดีใจมาก ปังบอกถึงความใส่ใจของอาจารย์ที่มีต่อศิษย์และพร้อมเสมอที่จะถ่ายทอดความรู้ที่มีให้ ทุกวันนี้จึงจดจำใจความนั้นมาได้ดีตลอดมาและเป็นจุดเริ่มต้น ทำให้ดิฉันมีความมั่นใจในตัวเอง ตั้งใจและเอาใจใส่ในงานเพิ่มขึ้น และนำข้อเสนอแนะที่ได้รับมาปฏิบัติในการทำงาน รู้สึกภูมิใจและใจหายในเวลาเดียวกัน เมื่อसानักसानหนึ่งที่อยู่ในแปลงพืชผักที่คอยเฝ้าต้นแก้วได้แก่เกิงและดำพุงง ไม้ที่ต่อสู้กับสภาพแวดล้อมที่อยู่รอบๆ จนเติบโตมีผลดอกและออกฝักรุ่นแล้วรุ่นเล่า ถึงเวลาแล้วต้องหยุดพัก คงเป็นภาพแห่งความทรงจำมีชีวิต

มาถึงวันนี้ ท่านอาจารย์ได้ทำหน้าที่ความเป็นอาจารย์และหัวหน้างานอย่างสมบูรณ์ รู้สึกประทับใจและภูมิใจที่ได้เป็นลูกศิษย์ เป็นผู้ร่วมงาน ที่ได้รับคำสั่งใจ คำแนะนำสั่งสอน ช่วงปลูกฝังให้มีความละเอียด รอบคอบ ความขยันตรงต่อเวลา มีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย ตลอดจนการเป็นแบบอย่างที่ดีของอบคุณสำนึกความห่วงใย ความมั่นใจ ความอบอุ่นและความเอ็นดูที่อาจารย์มีให้ต่อศิษย์คนนี้ตลอดมา นับต่อแต่นี้สิ่งดีๆ ที่ได้รับเสมอมาจะได้เป็นความทรงจำ และใช้ป็นแนวทางการปฏิบัติตนในการดำเนินชีวิตต่อไป

ในโอกาสที่ท่านอาจารย์จะเกษียณอายุ ขออำนาจคุณพระรัตนตรัย และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ จงดลบันดาลให้ท่านอาจารย์และครอบครัว มีความสุข ประสบแต่สิ่งดีๆ มีสุขภาพกายและใจที่สมบูรณ์แข็งแรง สมหวังในสิ่งที่พึงปรารถนาตลอดกาล

ด้วยความเคารพอย่างสูง
วาสนา ปันแก้ว (แกนซ์)

ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา ตั้งแต่ตอนที่เริ่มเป็นนักศึกษา หมูก็เริ่มทำงานวิจัยและปัญหาพิเศษกับอาจารย์ ตอนแรกหมูชอบชมว่าอาจารย์เป็นคนละเอียดมาก เมื่อเทียบกับเพื่อน ๆ ที่ทำปัญหาพิเศษกับอาจารย์ท่านอื่น หมูได้แก่งานพอสมควร จนบางครั้งหมูรู้สึกท้อ แต่ก็ไม่ถอยค่ะ

จนเมื่อหมูจบ อาจารย์ก็เมตตาปรับหมูเข้าทำงาน ซึ่งหมูก็รู้ตัวเองว่าเป็นคนไม่ถนัดงานเอกสาร ทั้งเรื่องการเกษตร และเรื่อง Lab แต่อาจารย์ก็เปิดโอกาสให้หมูได้หาความรู้ ทั้งส่งไปฝึกงานกับพี่ไฟ และให้ช่วยงานด้านการเรียงการสอนต่างๆ หมูพูดได้เต็มปากว่า อาจารย์เป็นคนที่ดีกับหมู เป็นคนที่ไม่ปล่อยให้หมูรู้ในสิ่งที่ไม่เคยได้สัมผัส (คือหมูเพิ่งมาคำนวณสารเป็นตอนเรียงกับพี่ไฟค่ะ เพราะหมูไม่ชอบเรียงเคมี) ต้องขอบคุณอาจารย์มากเลยนะคะ เพราะสิ่งที่อาจารย์สอนหมูได้นำไปใช้จริงๆ และหมูก็เป็นคนที่มีความละเอียด รอบคอบนั้น

หมูต้องขอโทษที่บางครั้งหมูจะเกรี้ยวบ้าง โดดงานบ้าง แอบนลิบบ้าง ซึ่งอาจารย์ก็เห็นบ่อยๆ แต่หมูก็รักและเคารพอาจารย์นะคะ จนมาถึงวันนี้ ที่หมูได้เดินออกจากสาขาพืชผัก เพื่อมาหาประสบการณ์ชีวิตจริงๆ ทำให้หมูคิดถึงอาจารย์และสาขาพืชผักมาก เพราะอยู่ที่นี่มันทั้งอบอุ่น และเป็นกันเอง แต่เวลาไม่หยุดนิ่ง หมูก็ต้องก้าวเดินต่อไปข้างหน้า แล้วก็ถึงเวลาที่อาจารย์จะได้พักผ่อนบ้าง อาจารย์เหนื่อยมามากแล้วค่ะ
สุดท้ายนี้ก็ขอให้อาจารย์มีความสุขพบที่แข็งแรงตลอดไปนะคะ

วิไลพร ศักดิ์พานิช (เกษ)

แต่...อาจารย์และหัวหน้าดำเกิง บึงพลา

ขอเงินถึงอาจารย์ดำเกิง (ส่วนตัวในฐานะหัวหน้างาน)
สวัสดิ์ค่ะ...ดิฉันผู้ไม่ประสงค์ออกนาม...ขอซึ่งสักนิดค่ะ

ผู้ราชคนนี้.....เป็นอาจารย์ผู้สอนดิฉันมา (2 ปี)

ผู้ราชคนนี้.....เป็นหัวหน้า...ไปมีชีสาางพิรผักนะค่ะ...).....เป็นหัวหน้าดิฉันเอง

ผู้ราชคนนี้.....เป็นผู้ที่ฉันเกรง...นิดหน่อยช่วงมาทำงานใหม่ฯ...เวลาทำงานใจกพพ...!!...(โดนแฉ่เรา)

ผู้ราชคนนี้.....เป็นผู้ไม่ทุกอง่าง...ตลอด 2 ปี (ที่เรีงมา)...เกือบ 2 ปี (ที่ทำงานเป็นลูกน้อง)

แคะ ผู้ราชคนนี้.....เป็นผู้ให้เงินเดือนฉัน...ตอนสิ้นเดือน...ดิใจที่สุด...อือ

แต่....

จากนี้ต่อไป....

ผู้ราชคนนี้.....

ท่านจะ...ไม่ได้อยู่ที่นี้(สาางพิรผัก)...กับฉันอีกต่อไปแล้ว....

เราคงจะ...ไม่ได้คุ้ม หัวเร...แคะเดีรงดเวลาโดนดู...(ทำมสิ้มทำงานช้า ทำงานสะเปา ค่าดับงาน
ด้วงสิ่วอ้นไอนสำคัญ อ้นไอนไม่ค่อนสำคัญ...)...อ้อ...อ้อ...โดนเคงเรา

เราคงจะ...ไม่ได้ดีนคุ้มกัน...แคะเดินไปรอบๆ สาาง...พ้อมกับการชมนกรมมิ

เราคงจะ...ไม่ได้ไปเที่ยงวนมอกจำม...แคะไม่ได้ต้องผากจากมอกจำม...อีกแล้ว...ของพี...เสาวรส...

ฝึกทอง...มะม่วงนวลจันทร์...อื่นๆ อีกมากมาย

เราคงจะ...ไม่ได้เงินค่าว่า...วันนี้กินข้าวเหนียวไก่ทอดกินใหม่...ในวันทีอาจารย์ออกจากกิน...

เราคงจะ.....อีกมากมาย...ค่ะ.....ไม่อาจบรรยายได้...หมด

เราคงจะ...ไม่ได้รับเงินเดือน...จากท่านอีกแล้ว.....(เปลี่งนหัวหน้าใหม่...)

แต่....

ไม่ว่าจะงิง...ดิฉันจะจดจำสิ่งดีดี...ที่ท่านอาจารย์ได้มอบให้ตลอดไป

สุดท้าย....

หญิงอีน้ออาจารย์มีความสุข

มีสุขภาพแข็งแรง

แคะ...อ้นนั้นออกเรือง...ของเป็นลูกสาวอาจารย์อีกคนนะค่ะ...ขอขอบคุณค่ะ

เกษิณจนจกเกษ ใต้อีมเฮมความสูงสันต์
เปิงมสุขทุกกิ้นวัน จำเรีสมันนึเรีณ.....

รักแคะแคะรพพอดคนนี้อง่างจิง (จะรักตลอดไป)
สงวนวงศ์ วงศ์ตะวัน (สิ้ม)
ลูกน้องที่ไม่ต้องดิทำนรีค่ะ
21 กันยายน 2552

จากใจ

วัน เวลา ผ่านไปเร็วมาก ผมจำความได้ว่าตั้งแต่ผมเข้ามาเรียนที่แม่โจ้ ผมได้เห็นอาจารย์ปรางิมาทง วัลปิเงิน เป็นคนรูปหล่อ ผมได้มาทำงานร่วมกับอาจารย์ที่สาขาพืชผัก จากวันที่ผมได้พบกับอาจารย์จนถึงปัจจุบัน อาจารย์เป็นบุคคลที่มีเอกลักษณ์มีความจริงจัง รักลูกศิษย์ ต่อเจนี้สนิทกับผมอยู่บ่อยครั้ง ในเรื่องการปกครอง ผมได้เรียนรู้จากอาจารย์เรื่องการควบคุมอารมณ์ การพูดจา อาจารย์เป็นตัวอย่างของลูกศิษย์ของน้องๆ ผู้ร่วมงาน ท่านมีคุณหมอดูแลอาจารย์อย่างใกล้ชิด นับเป็นครอบครัวตัวอย่างที่ดีครับ

มาถึงวันนี้อาจารย์อายุครบ 60 ปี อาจารย์จะได้พักผ่อนเ็นเวลาของตัวเอง และครอบครัวเต็มที่ ผมขอแสดงความคิดถึง เจอีนอาจารย์มาพบน้องๆ ที่สาขาพืชผักได้ตลอดเวลาคับ

ด้วงความเคาแฟรัก
สิทธิ วัลล
แม่โจ้ 36 พืชผักรุ่น 1

เดือนกันยายนเป็นฤดูกาลของผู้รับราชการที่มีความรู้สึก ที่แตกต่างกันออกไป ทั้งผู้ที่จึงอยู่และผู้ที่เกษียณ ซึ่งเป็นความรู้สึกที่บอกไม่ถูกและเราชาวพืชผักรุ่น 1 ก็ขอมองพยานอาจารย์ผู้ที่เกษียณและเกษียณก่อนอายุราชการ จะมีแต่ความสูงกาจ สุกใจ สุกภาพแข็งแรง ตลอดไป

กัลจา ทักเฮมา (บางใบ)
ตัวแทนพืชผักรุ่นที่ 1

อาจารย์ปรไพฑร จลิบเงิน เป็นอาจารย์ประจำสาขาพืชผัก ตั้งแต่ยุคแรกจนถึงปัจจุบัน ถึงแม้ว่าท่านจะได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับผู้บริหารก็ตาม ท่านจึงทำหน้าที่สอนลูกศิษย์มาเป็นเวลาอันยาวนาน มีลูกศิษย์มากมาย เช่นเดีงระดับอาจารย์ดำรง บัองพาค ถึงแม้ว่าท่านจะย้ายมาเป็นอาจารย์ประจำสาขาพืชผักภายหลัง ท่านก็เป็นอาจารย์อีกท่านหนึ่งที่มีส่วนในการพัฒนาการเรียนการสอน ผลิตภัณฑ์ที่มีความรู้ความสามารถ ออกไปป้ป้ใช้สังคม จนเป็นที่ยอมรับจากหน่วยงานราชการ และบริษัทเอกชนโดยทั่วไป

ในโอกาสที่อาจารย์ปรไพฑร จลิบเงิน เกษียณอายุราชการตามวาระ และอาจารย์ดำรง บัองพาค ขอเกษียณก่อนกำหนด ในวันที่ 30 กันยายน 2552 นี้ ผมในฐานะศิษย์เก่าแม่โจ้รุ่น 25 และศิษย์เก่าสาขาพืชผักรุ่นที่ 3 เคยเป็นลูกศิษย์ของอาจารย์ปรไพฑรยุคหนึ่ง มีความรู้สึกว่าเป็นเวลาที่รวดเร็วอย่างไม่น่าเชื่อเมื่อวันนั้นมาถึง โดยส่วนตัวของผมและครอบครัวมีความรักที่นับถือ และสนิทกับครอบครัวของอาจารย์ทั้งสองท่านมาเนิ่นนานพอสมควร จึงขอถือโอกาสนี้แสดงความยินดีที่ท่านทั้งสองจะได้มีเวลาพักผ่อนกับครอบครัวอย่างมีความสุข หลังเกษียณราชการไปแล้ว

สุดท้ายนี้ ผมในฐานะตัวแทนพืชผักรุ่น 3 ขออัญเชิญสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย โปรดดบบันดาลให้ท่านอาจารย์ทั้งสองท่านและครอบครัวมีความสุขและมีสุขภาพร่างกายแข็งแรงปราศจากโรคภัยตลอดไป

ด้วยความรักและผูกพัน
กวรงค์ ม่วงมัน
(แม่โจ้ 25 และพืชผักรุ่น 3)

มุทิตาจิต แต่ อาจารย์ดำรง บัองพาค

อาจารย์ดำรง บัองพาค เป็นอาจารย์อีกท่านหนึ่งที่ผมได้มีโอกาสรู้จัก ก่อนที่ผมจะเข้ามาเรียนแม่โจ้ เพราะท่านทำงานอยู่ที่โครงการหลวงพัฒนาต้นน้ำน้่วงที่ 16 แม่โค ผมไปปรับจ้างคุมคนงานทำแนวกั้นไปป่า และการปลูกหญ้าเพื่อป้องกันการพังทลายของดิน

หลังจากได้เข้าเรียนแม่โจ้ สาขาพืชผักท่านอาจารย์ดำรง บัองพาค ได้สอนวิชาการปรับปรุงพันธุ์ผัก โดยเฉพาะการปรับปรุงพันธุ์และการผลิตเมล็ดพันธุ์ผักกาดแก้ว ซึ่งท่านอาจารย์ ดำรง บัองพาค ได้สอนร่วมกับ ดร.ธงรัง ทองอุทังศรี ซึ่งการสอนของท่านมีประโยชน์อย่างมาากในการนำไปใช้ ในการพัฒนากระบวนการผลิตพืชผักให้ก้าวหน้า อีกทั้งยังนำไปส่งเสริมอาชีพให้แก่เกษตรกรของประเทศ

ในโอกาสที่ท่านอาจารย์ดำรง บัองพาค จะเกษียณอายุราชการก่อนกำหนด ในนามตัวแทนพืชผักรุ่น 5 ขอกราบขอพรให้คุณในการสั่งสอนของอาจารย์ให้มีที่เกษ และความรู้ความสามารถเกี่ยวกับกาใช้เทคโนโลยีในการผลิตพืชผัก ขอให้ท่านอาจารย์ดำรง บัองพาค และครอบครัวจงมีความสุข ความเจริญตลอดไป

ประเวทย์ ใจพันธ์
พืชผัก 5

จากเมล็ดสู่ต้นกล้าที่อ่อนโลก
 ถ้วยพระคุณครูอาจารย์รดน้ำใจ
 ม้วนนี้ถูกแก้งแก่้งทางอาชีพ
 ๓๓ ที่ครูสอนสั่งเป็นหลักการ
 ๒๔ ตุลา มูทิตาจิต
 ครูที่ศิษย์รักเคารพในทุกรู
 ร่องวีรร่องมาลัยมาราบนิ้ว
 แม้เกษียณได้พักผ่อนทั้งกายใจ
 ขอคุณพระรัตนตรัยจงเชิดชู
 อายู วรณะ สุขะ พละ งาม

เติบโตและเป็นต้นพีชที่สถิต

ถ้วยมีพีชมีปุงใจสู่ประสบการณ์
 ซึ่งความดีจึงรับหน้าสื่อสาร
 เป็นตำนานพีชผักกึ้นใจ
 มีลูกศิษย์ติดถึง คณิงหา
 ศิษย์ต่างพาน้อมไว้ในดวงใจ
 สำนึกในความดีมีขอบนาง
 แต่ความดีมีไว้จรรีกรงาน
 ค้อมครองครูผู้มีคุณทั้งองค์สาม
 ทุกชั่วงามสูงเจริญนิรันดร์

พีชผักกึ้นที่ 6

คำว่าศิษย์กับครูเป็นสิ่งคู่กันขาดกันไม่ขาดไม่ว่าลูกศิษย์จะเป็นเช่นไร ครูก็ยังคงเป็นผู้ให้เสมอมา ครูคือผู้ส่งต่อเทียนได้กับพ่อ - แม่ คนที่สองของเรา หากครูดี ศิษย์ก็ดี ศิษย์จะดีได้ก็เพราะมีครูคอยตั้งวางเฝ้าอาจารย์ดำเกิง บอองพาศ เป็นอาจารย์ท่านหนึ่งถึงแม้ว่าท่านจะไม่ได้สอนพวกเราในตอนที่เรามา และท่านเข้ามาอยู่ในสาขาพีชผักกึ้นของเราหลังจากที่เราจบแล้วก็ตาม แต่เราก็มีโอกาสดับฟังเห็นท่าน เพราะท่านจะแวะเวียนมาที่สาขาเรื่อยๆ สงสัยมาดูคลาดเลา (ล้อเล่นค่ะ) ท่านมาให้คำปรึกษาพูดคุยกับท่านอาจารย์ในสาขา พวกเราก็เลยได้มีโอกาสดับรับการถ่ายทอดความรู้จากท่าน ไปด้วงโดงที่ท่านไม่รั้วรั้ว แม้เวลาจะผันผ่านไป แต่สิ่งที่ท่านได้ไว้ด้วงจะไม่เลือนหายไปจากใจพวกเราทุกคน

โอกาสนี้ขอให้ท่านอาจารย์มีความสุข ทั้งกายและใจ สุขภาพแข็งแรงสมบูรณ์ได้ทำสิ่งที่ยังไม่มีโอกาสอย่างใจคิดค่ะ

ลูกศิษย์ พีชผักกึ้น ๘
 สาขาพีชผักกึ้น แม่โจ้ ๕๐

เติบโตในทุ่ง ไร่ดงมา เป็นว่าเล่น
 เติบโตในทุ่ง ไร่ดงนั้น เป็นกันอยู่
 จะจึงในทุ่ง แค่นี้แหละ ทุกคนรู้
 เพราะมีครู มีอาจารย์ ท่านสอนมา
 ในวันนี้ ลูกศิษย์ ของอันหม่น
 ศิษย์ได้พบ ความจริง จึงในทุ่งกว่า
 จากความรักความปรานี ความเมตตา
 ขอเพียงงว่า ไร่ดงเป็นศิษย์ คำนี้ทุก
 ตั้งปณิธาน ขอทำสิ่งที่ดี
 ชาวประชา สุขใจ นั่นคือผล
 เราแม่ได้ ต้องทำดี เพื่อป้องกัน
 คือตัวตน ลูกแม่ได้ ร้องเปอร์เซ็นต์

.....ขอขอบคุณอาจารย์ที่ได้สั่งสอนลูกศิษย์ จนทำให้ศิษย์ทุกคนได้มีวันนี้ดีในวันนี้ และขอให้นายอาจารย์
 มีความสุข พลานามังที่สมบูรณ์ แข็งแรง

พีรศักดิ์ 11

อ้อลา ออด้ง อาจารย์ ที่เป็นทีเคารพรักของลูกศิษย์

ตลอดเวลาที่ผ่านมาอาจารย์เป็นผู้ให้ตลอดมา จากรุ่นสู่รุ่นถึงแม้ว่าพีรศักดิ์รุ่นเร เราจะได้โตไ้กับ
 อาจารย์น้องครั้งแต่ก็ภูมิใจที่ได้เป็นลูกศิษย์ของอาจารย์ อาจารย์ใจดีและเป็นกันเองกับลูกศิษย์ทุกๆ คน
 พวกเราขอขอบพระคุณอาจารย์ที่ได้สอนให้พวกเราเป็นคนเก่งและแกร่งอีกทั้งยังมีหน้าที่ การงานและธุรกิจ
 ส่วนตัว เพราะว่าเราเป็นลูกศิษย์ของอาจารย์ และเราก็จะมีศัพพจน์อยู่ในใจเสมอว่า งานหนักไม่เคยฆ่าคน
 และต่อจากนี้วันข้างหน้าอาจารย์ก็จะดีฝึกสอนอย่างเต็มที่ ฝึกทาง ฝึกใจ และมีความสุขกับครอบครัว
 สุขทาง สุขใจ ตลอดไปเทอม

จากลูกศิษย์พีรศักดิ์รุ่น 15

ที่สาขาพืชผัก ผมเป็นคนที่ชอบ อ. ดำเกิง เวลาอาจารย์ว่า (ซักซ้อม) เวลาเรียงเรื่องก็เพราะพวกผมไม่ค่อยคงแปดงันโดยเอาเวลาไปทำกิจกรรมอย่างอื่น (ที่ไม่น่าทำ) อาจารย์ชอบถามอยู่ตลอดว่าวันแปดงันนี่เป็นอย่างไรบ้าง ก่อนเข้าสอนผมก็สังเกตว่าอาจารย์ชอบเดินตรวจแปลง แม้บางครั้งอาจารย์เอาเรื่องที่เกิดขึ้นในแปลงมาออกข้อสอบพวกเรายังตอบไม่ได้ แม้พวกเราจะจบออกมาเป็นเวลานานพอสมควร มีอาชีพการงานที่ต่างกันไป ซึ่งก็แล้วแต่ความชอบของแต่ละคน พวกเรายังคำรึกอยู่เสมอว่าอาจารย์เป็นผู้ให้ของเราเสมอมา อาจารย์ครับครั้งหนึ่งผมมีโอกาสได้ดูแลแปลงปลูกกล้วยในอาจารย์ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมาอีกผู้ก็เป็นอะไรที่ขวนี่ผมติดตามมาตลอด เพราะจริงๆ มันคือทองคำ แต่เรากลับปิดตาให้คิดว่ามันคือดิน

ในโอกาสที่ท่านอาจารย์จะเกษียณอายุ พวกเราพืชผักรุ่น 17 ขออนุโมทนาคุณพระ จงช่วงวัยนี้ อาจารย์จึงมีสุขภาพที่แข็งแรง ได้พบแต่กลิ่นจากมิตร ในอาจารย์ได้พักผ่อนอย่างเต็มที่หลังจากที่อาจารย์ได้เหน็ดเหนื่อยจากการพำสอนลูกศิษย์มาเป็นระยะเวลาอันยาวนาน

ด้วยความเคารพอย่างสูง
วิเชษฐ คงธนจารุสกุล
พืชผักรุ่น 17

มุทิตาจิต แต่อาจารย์

ในสมัยที่พวกเราเข้าไปศึกษาในสาขาพืชผัก เป็นเพียงสาขาเล็กๆ ที่มีแปลงผักกว้างขวาง จนเป็นที่น่าหนักใจแก่นักศึกษา ในตอนนั้นสาขาพืชผักเป็นสาขาที่นักศึกษาศาสตร์เลือกเป็นอันดับสุดท้าย แม้จะเป็นสาขาเล็กๆ แต่ในตอนนั้นมีอาจารย์ผู้สอนที่ให้ความรักใคร่กับนักศึกษามากมาย จนเป็นที่ถือของเพื่อนๆ ที่ไม่ได้เลือกเรียนสาขาพืชผัก จากนั้นมาสาขาพืชผักได้รับความนิยชม เป็นสาขาที่นักศึกษาศาสตร์นิยมเลือกเป็นอันดับ 1

แม้ว่าวันหมดวชิรชาดังแต่ใจจะเป็คังนแปดงันปมากมาง แต่สาขาพืชผักก็ยังไม่เป็คังนแปดงัน แต่ใจจะเป็คังนแปดงัน อาจารย์ผู้สอนได้ทิ้งของเกษียณไป ซึ่งในปี 2550 ท่านอาจารย์นิพนธ์ ิรชมงคค และท่านอาจารย์กิติพงษ์ (ชธิรุกค) ได้เกษียณอายุไป และในปีนั้นสาขาพืชผักต้องอำลาบุคลากรที่สำคัญของสาขาอีก 2 ท่าน คือ ท่านอาจารย์ดำเกิง ป้องพาด และ ท่านอาจารย์ปรามิทรัง ังคิบเงิน ซึ่งได้เกษียณอายุในปีนั้น แม้ว่าท่านอาจารย์ทั้ง 2 จะเกษียณอายุไป แต่ยังเป็นหนักที่จัดหนักจัดหน้จวสำคัญนี้ กับบุคลากรในสาขาพืชผักตลอดไป เมล็ดพันธ์ุทุกเมล็ดที่อาจารย์ได้เพ็งแป่ม เณน้ำ ใล้ปู้ง บำรุงดิน ด้วยหัวใจรักและเมตตา จังเข็บกล้ำ แข็งแรง มันคงแผ่ร่มเงารังประจักษ์รณั แต่วงการเกษตรที่งลับซึบซ้อไป

พืชผักรุ่น 18

แม้กาลเวลาจะล่วงเลย ไปนานสักเพียงใด คำสั่งสอน จาก ท่าน คณาจารย์ ที่พำ สอน ให้ลูกศิษย์นั้น มีความรู้ ความสามารถ ยังคง จืดแน่นอยู่ในใจเสมอ และยังมีน้ำความรู้ที่ได้มาให้อุ่นใจตลอดเวลา นับถึงวันนี้ แม้ท่านคณาจารย์ ผู้มีความรู้จึงถึงเวลาที่จะถึงอันสุดพักจากการ ที่ต้องตั้งวงเวียน ขึ้นแล้ว ลูกศิษย์ก็ได้ติดตามที่หวัง ลูกศิษย์อาจารย์คนนั้น รู้สึกใจหายและเสียดาย แทน น้อยรุ่นหลังๆที่ต้องขาดโอกาสดีที่จะได้รับความรู้อันมากมายมาฝาก จากท่านคณาจารย์ แต่อีกใจหนึ่งก็รู้สึกดีใจที่คณาจารย์ผู้มีพระคุณจึงจะได้มีเวลาพักผ่อน ร่างกายและจิตใจอันเหน็ดเหนื่อย จากการเป็นแต่งและ อดทนกรลูกศิษย์ หลวงรุ่นต่อหลวง รุ่นตลอดระยะเวลาของราชการที่ผ่านมา แม้ความเหน็ดเหนื่อยของอาจารย์จะมีมาตั้งแต่วันแรกที่พำ สอนแต่ อาจารย์ก็ไม่ได้คิดจะหยุดพัก แต่กับจับต้นคว้าความรู้ใหม่ๆมาเสริมเพิ่มเติมให้แก่ลูกศิษย์ตลอดเวลา

โบราณว่าครู เปรียบเสมือน เรือ จ้าง ที่คอยส่งคนข้ามฝากแม่น้ำ เมื่อถึงฝั่งผู้คนที่จากไป แต่ในใจศิษย์ แล้วครูมิใช่แค่ เพียงเรือจ้างแต่ยังเป็น แสงสว่าง ที่คอยส่องนำทางให้ลูกศิษย์ได้เดินทางไปสู่ความสำเร็จ ในนามตัวแทนลูกศิษย์ พิศนาค รุ่น ๑๘ ขออำนาจสิ่งศักดิ์สิทธิ์ประจำเมือง เชียงใหม่ ขออำนาจครูบาตีวีรชัย และอำนาจ ศาลเจ้าพ่อ เจ้าแม่ คงปกปักษ์รักษาและดลบันดาลให้ ท่าน อาจารย์ ปราโมทย์ วัฒนเงิน และ ท่าน ผศ. ดำเกิง บึงพลาฯ จะมีแต่ความสุขความเจริญ สุขภาพแข็งแรง และเป็นแสงส่องนำทาง พาสานพิริพัตติเจริญรุ่งเรืองตลอดไป

ด้วยรักและเคารพอย่างสูง
วันที่ ๑๘ (๒ ปี)

การรู้จักประเมินตัวเอง (หรือ ทางสายกลาง)

“เป็นอะไรหรือเปล่า” ประสงค์คำถามจาก ท่านอาจารย์ดำเกิง ที่ถามผมหลังจากที่หมดคาบเรียนของท่าน ชั่วโมงนั้นผมง่วงมากจนเขล่อนหลับ “เมื่อคืนผมอ่านหนังสืออีกไปหน่อยครับ” ผมตอบอาจารย์ ด้วยความรู้สึกผิด อาจารย์ดำเกิงท่านก็ได้ให้สติผมว่า “อย่าหนักแน่นมากนัก จังฉิวร้อนที่เราต้องใจกับความสนใจด้วย อย่าลืม”

ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา ผมก็จำคำสอนประสงค์นั้นของอาจารย์ไว้ตลอดมา ว่าชีวิตเรามีอีกหลายเรื่อง ที่จะต้องจัดการและเอาใจใส่ ไม้ว่าจะเป็นภาระเงิน ชีวิตส่วนตัว ชีวิตครอบครัว หรือ แม้แต่ในการทำงานเองก็ตาม เราจะต้องจัดสรร และจัดการให้ดี ไม้มีความสำคัญกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งมากเกินไปจนทำให้เรื่องอื่นเสียหายไป

ผมจะระลึกถึงคำสอนของอาจารย์ไว้ตลอดไปครับ

ด้วยความเคารพ
นางเอกภาช เคื่องพณิต แม่(จิรัฐ ๕๑ (พิริพัตติรุ่น ๑๙)

ขอบคุณครับ...คุณครู

ผมและผองเพื่อนเป็นลูกศิษย์ของอาจารย์ เมื่อปี 2539 (แม่โจ้ 6) ช่วงนั้นท่านอาจารย์ปรามัทย์ เป็นรองอธิการบดี ฝ่ายกิจการนักศึกษา ท่านอาจารย์ดำเกิง เป็นหัวหน้าสาขาพืชผัก ช่วงนั้นพวกเราเป็น นักศึกษาใหม่ ต้องมาพานพบนกันหลายๆ เรื่อง ในมหาวิทยาลัย ได้เห็นความเสียดสี การทุ่มเทการทำงาน ของอาจารย์ทั้งสอง ถึงแม้ท่านอาจารย์ปรามัทย์ ท่านจะติดภารกิจในงานบริหาร ของมหาวิทยาลัยอยู่ก็ตาม แต่ผมจำได้ว่าอาจารย์ได้กรุณาขอให้อาจารย์ฉันทนา มาเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาแทน เพราะงานเยอะมาก ซึ่งตอนนั้นพวกผมเองก็มั่นใจว่าทำไม่ แต่ตอนนี้ก็เข้าใจและกระจ่ายแล้วครับ

ส่วนท่านอาจารย์ดำเกิง บ่อดพาค พวกเราประทับใจในความเป็นผู้มีความสุข อารมณ์ดี และความ เป็นผู้มั่งคั่งทางจิตใจ ๗ ลูกศิษย์ทุกคน มีความเอาใจใส่ต่อพวกเราทุกคน

ชีวิตครูเป็นชีวิตที่น่าสงสาร และสมควรได้รับความเคารพบูชา "การเป็นครูเป็นศิษย์กันครั้งหนึ่ง แต่ผูกพันกันจนวันตาย" สาขาพืชผักของเรานับว่าโชคดีที่มีครูดี ที่เป็นแบบอย่าง ทั้งในด้านวิชาการและ ด้านการดำรงชีวิต ที่ลูกศิษย์อย่างเรา จะได้หมั่นนำมาเป็นแบบอย่างในการดำรงชีวิต ทั้งในด้านครอบครัว และองค์การที่เราทำงานด้วย

พืชผักรุ่น 19 ทุกคน นับว่าเป็นเด็กจริงของชีวิต และมีความซื่อสัตย์ที่ได้มีโอกาสได้รับการอบรมสั่งสอน จากท่านอาจารย์ทั้งสองท่าน ส่วนหนึ่งที่พืชผักเราจะทำได้ดีคือ การปฏิบัติตนตามแนวทางที่ครูบาอาจารย์ได้ ทำไว้ จะจดจำไว้ ภาระหน้าที่ การงานของอาจารย์ทั้งสอง จะเบาลง แต่ภาระที่ทั้งหนักแน่นและมั่นคง และ ดำรงไว้ตลอดไป คือการเป็นครูบาอาจารย์ ของลูกศิษย์พืชผักของมหาวิทยาลัยแม่โจ้ตลอดไป

จาก ศิษย์เก่า พืชผักรุ่น 19 นลัคสูตร 2 ปี

มุทิตาจิต อ.ปรามัทย์ อ.ดำเกิง

อาจารย์ทั้งสองท่านเป็นทั้งอาจารย์และผู้มีพระคุณ ที่ต้องขอบรมสั่งสอนในด้านวิชาการ ด้านการดำเนิน ชีวิต ที่พวกเราทุกคน รัก เคารพ แม้ว่าพวกเราทุกคนจะจบการศึกษาไปแล้วก็ยังคงคงแวะเวียนแจ้งข่าวนัดกัน เข้ามาใน สาขาพืชผักบ่อยๆ เพื่อจากจะพบอาจารย์ของพวกเรา มาชื่นชมบรรยากาศเก่าๆที่ท่านทั้งสอง คงพำนัก คงมีไม้ค้ำและน้ำ และเพื่อมาบอกกับอาจารย์ว่าพวกเรามาไม่เคยลืมว่าท่านทั้งสองเคยสอนอะไร พวกเราบ้าง พวกเรา นำไปใช้บ้าง และนำไปสอนไปแนะนำรุ่นน้องๆต่อไปเหมือนที่ท่านเคยสอนพวกเรา ใ้เราดีไว้ว่าลูกศิษย์ของอาจารย์ที่มีทุกอย่างได้ในวันนี้นี้ก็เพราะไม่เค่งลืมคำสั่งสอนของอาจารย์

พืชผักรุ่น 20

แม่โจ้รุ่น 60

ของบพระคุณอาจารย์ทุกท่านที่ได้เสียสละกำลังแรงกาย บางครั้งมีค่าคงที่ทรัพย์สินต่างหาก
แรงแห่งความหวังดีต่อศิษย์ (โดยเฉพาะ อาจารย์ดำเกิง ป๋องพาลา) ให้ศิษย์ทั้งหลายได้สำเร็จการศึกษา
ความเมตตา ความเอื้ออารี ความหวังดีของท่านผู้ดีชื่อว่า "ครู" บางคนอาจจะเรียกว่า "อาจารย์" แต่นั้น
คงไม่สำคัญเท่ากับความรักความห่วงใยที่ท่านทั้งหลายมีต่อศิษย์ทุกคน ท่านได้อุทิศตนเพื่อผลิตซึ่งคนดีของ
แผ่นดิน จนถึงวันนี้สิ่งที่ท่านได้อุทิศตนมาทั้งหมดได้ประสบผลสำเร็จแล้ว ศิษย์หลายคนได้ับหน้าที่การงาน
ในสังคม ช่วงเหนือสังคม ช่วงพัฒนาสังคม ช่วงให้แผ่นดินเจริญยิ่งขึ้น สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่ "ครู" และ
"อาจารย์" ทุกท่านหวังไว้ หวังให้ศิษย์ทุกคนเป็นคนดี และวันหนึ่งที่ท่านได้เกษียณอายุราชการ แต่ในความรัก
ของศิษย์ทุกคนที่ท่านทั้งหลายยังคงทำงานเพื่อแผ่นดินและเพื่อศิษย์ทุกคนตลอดไป

ศิษย์คงไม่มีอะไรตอบแทนท่านได้ดีไปกว่าการประพฤติตนสืบทอดเจตนา นำเอาคำสั่งสอนของท่าน
ไปปฏิบัติเพื่อให้เกิดความงอกงามแก่ตนเองและเพื่อสังคมสืบไป

มุทิตาจิตศิษย์...แต่ครูฉัน
ผู้รังสรรค์สอนสั่งหวังเกิดผล
งกวิญญานด้านจิตใจหัวใจคน
จากวงวนผลดพันธ์อวิชา
ศิษย์สำนึกตรึกตรองใฝ่เรียนคำสอน
ศิษย์สังวรคำสอนครูผู้ใจหนา
สอนเรื่องนุสรุชีวิตวิทยา
ใช้ปัญญาเบิกทางอย่างพอดี
ฉันจดจำถ้อยคำครูผู้ศักดิ์สิทธิ์
สั่งสอนศิษย์ให้รู้จักรักศักดิ์ศรี
รู้จักงานการเอื้อนเองเผงวาจ
ถ้อยวาทาพริ้งไฟระเสนาะกรรม
จักจดจำคำสอนดีมีความหมาย
จนชีวาว่างมิดกลางไปให้แปรผัน
พระคุณครูผู้หวังดีมีอนันต์
ชั่วชีวิตไม่ลืมครูผู้สอนใจ
ศิษย์...ร้องสรรบทกลอนสุนทรภพาน
เนื่องในงานการเกษียณเป็สิ่งสมหวัง
มุทิตา...ครูอาจารย์กาลตามวัง
ครูจักได้พักผ่อนหย่อนกลาง
ขออัญเชิญคุณพระศรีที่เรืองฤทธิ์
เนรมิตพรซึ่งใจรักธา
อัญเชิญองค์เฝ้าพงศวงศอิทธา
น้อมพรมาแต่ครูผู้...เกษียณเกษม...

พัชรินทร์ แสงวิจิตร แม่ใจ 60 ปีธผก 20

ขอแสดงมุทิตาจิต แด่ อาจารย์ปรมัทธ วัฒนเงิน และ อาจารย์ดำเกิง บัองพาด

มุทิตาจิตศิษย์...แต่ครูฉัน
จกวิญญาณด้านจิตใจนี้จักคน
ศิษย์สำนึกตรึกตรองใจเฝ้านำสอน
สอนเรียงรู้สู่วิถีชีวิตงาม
ฉันจดจำต้องคำครูผู้ศักดิ์สิทธิ์
รู้จักงานการเอื้อนเอ่ยเผยวางใจ
จักจดจำคำสอนดีมีความหมาย
พระคุณครูผู้หนึ่งดีมีอนันต์
ศิษย์...เรือรบทุกทลนสุนทรนาวน
มุทิตา...ครูอาจารย์กาลตามวง
ขออัญเชิญคุณพระศรีที่เรืองฤทธิ์
อัญเชิญองค์เฝ้าพงศวงศอินทรา

ผู้รังสรรค์สอนสั่งหวังเกิดผล
จากรวงนกลูกพันธ์อริธา
ศิษย์สังวรคำสอนครูผู้จรรยา
ไว้ปัญญาเบิกทางอย่างพอดี
สั่งสอนศิษย์ให้มีจักรักศักดิ์ศรี
ก่อจวางทีพริ้งไพเราะเสนาะกรรม
จนชีพวางมิตคาจไปนี้แปรผัน
ชั่วชีวิตไม่มีลืมครูผู้สอนใจ
เนื่องในงานการเกษียณเปลื้องสมัญ
ครูจักได้พักน้อมองนาง
นรมิตพรซึ่งใจรักธา
น้อมพรวาแต่ครูผู้...เกษียณอายุ

ขอขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่านที่ได้เสียสละกำลังแรงกาย แรงแรงความหวังดีต่อศิษย์ ท่านได้เสียสละซึ่งทรัพย์ากรอันมีค่าของชาติไทย ทรัพย์ากรอันนำมาซึ่งความภาคภูมิใจในของท่าน และของหลายๆ คน เมื่อครั้งก้าวแรกที่แม่ใจใครๆ หลายคนอาจจงใจคิดว่างานหนักและงานหนักๆ ทั้งการเรียน ความเป็นอยู่ต่างๆ แต่ก็ยังมีสิ่งหนึ่งที่นำทาง ที่ช่วงรามาจนถึง ณ ทุกวันนี้ได้สำเร็จการศึกษา เรืองกิดว่าชาวพืชมักแม่ใจ นั่นคือ ความเมตตา ความเอื้ออาทร ความหวังดี ของท่านผู้ดีชื่อว่า "ครู" บางคนอาจจะเรียกว่า "อาจารย์" แต่นั่นคงไม่สำคัญเท่าความรักความหวังดีที่ท่านทั้งหลายมีต่อศิษย์ทุกคน ท่านได้อุทิศตนเพื่อผลิตซึ่งคนดีของแผ่นดิน"แม่ใจสร้างปัญญาเพื่อแผ่นดิน" จนถึงวันนี้สิ่งที่ท่านได้อุทิศตนมาทั้งหมดได้ประสบผลสำเร็จแล้ว ศิษย์หลายคนได้รับหน้าที่การงานในสังคม ช่วยพัฒนาสังคม ช่วยแผ่นดินนี้เจริญยิ่งขึ้น

สิ่งเหล่านี้อาจเป็นสิ่งที่อาจารย์ทุกท่านหวังไว้ หวังในศิษย์ทุกคนเป็นคนดีและวันหนึ่งถึงท่านจะได้เกษียณอายุราชการ แต่ในความรู้สึกของศิษย์ทุกคน ท่านทั้งหลายจงทำงานเพื่อแผ่นดินตลอดมา เพื่อศิษย์ทุกคน ศิษย์คงมีอะไรจะตอบแทนท่าน เท่ากับประพุดิตตน สืบทอดเจตนา นำเอาคำสั่งสอนของอาจารย์ไปปฏิบัติ เพื่อนี้เกิดความงอกงามแก่ตนเองและเพื่อสังคมนี้แผ่นดินไทย

ขอให้อาจารย์ทุกท่านจงมีสุขภาพพลานามัยสมบูรณ์แข็งแรงเป็นที่พึง ที่ระลึกถึงของศิษย์ทุกคน ตราบนานเท่านาน

ดวงจิตคารวะ
พืชมัก ๒๒

อาจารย์ดำเกิง บ่องพาค...อาจารย์ที่เคารพรักของลูกๆ ชาวพีรผัด แม่ใจ

ความทรงจำในวันเก่าๆ สมัยที่พวกเราเคยเงืองกับอาจารย์ในห้องเรียนห้องเล็กๆ สาขาพีรผัดแต่เป็นห้องเรียนที่อบอุ่นมากๆ เพราะมีร่องจิมที่จริงจังของอาจารย์ ภาพเหล่านั้นคือความประทับใจที่จากจะลืมเลือนไม่ได้...จิตวิญญาณของความเป็นครูจูงอยู่ในสายเลือดของอาจารย์เสมอ ถึงแม้วันนี้อาจารย์จะไม่ได้อยู่ทำหน้าที่สอนหนังสือให้กับน้องๆ ณ สาขาพีรผัดก็ตาม แต่อาจารย์จะยังคงอยู่ในใจของพวกเราเสมอและเชื่อว่าอาจารย์ก็ยังมีลมหายใจอยู่กับพวกเราชาวพีรผัดเช่นกันนะค่ะ

พวกเรา (ลูกๆ รุ่น 22) ขอให้น้อาจารย์ประสบแต่ความสุขตลอดทั้งครอบครัวของอาจารย์ ดูแลรักษาสุขภาพให้แข็งแรงและคงความหนุ่มเช่นนี้ตลอดไปนะค่ะ

ด้วงรักและเคารพจริง
จากลูกๆ พีรผัด 4 ปี รุ่น 22

บันทึกจากลูกศิษย์พีรผัดรุ่นที่ 23 แด่ ผศ.ดำเกิง บ่องพาค

นับจากแต่ละคนก้าวออกจากสถาบันเดินสู่วิถีตนหาวิชาสั่ง เหมือนนกน้อยที่เริ่มหัดบิน ไร้อุปถัมภ์ เติบโตด้วยลมความกล้ากลัว จนกระทั่งประคองตัวผ่านม่านแม่ใจถึงสาขาพีรผัด และวังซึก 7 ชั้น ติดกับโรงเรือนรถรา 10 คัน ยังมีบ้านหลังเล็กๆอยู่อีกหลังหนึ่ง ที่ครูได้พักอาศัย ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา ท่านก็คอยเลี้ยงมสอน อย่างเอาจริงเอาจัง ดูบ้าง อ่อนใจนบ้าง จนนกน้อยฝูงที่ 23 เหล่านั้นปีกกล้าแข้งพร้อมที่จะพาตัวเองค่าผืนต่อป่า เวลาผ่านไป 7 ปีประสบการณ์ผ่านชีวิตอย่างโชกโชนด้วยคำสอนต่างๆที่เคาะใจเร้าเรง ทำให้เรารู้สึกถึงความแข็งแกร่งกลายเป็นพญาอินทรีพร้อมที่จะโฉบเฉี่ยว และมุ่งมั่นกับทุกสิ่งทุกอย่างต่อไป

ย้อนเวลากลับไปเมื่อปี 2543 พวกเราชาวพีรผัดรุ่น 23 ได้เข้ามาเรียนที่สาขาพีรผัด วิชาแรกที่เรียนคือ หลักการผลิตผักพร้อมกันดินที่อื่น 24 แปลง ตามด้วยวิชาเทคโนโลยีการผลิตผักที่มีดินที่อื่นอีก 12 แปลง ติดตามด้วยปฐพีและงานวิจัยอีกมากมาย ตอนนั้นเอาจริงเอาจังบ้างทำเป็นเล่นบ้างตามประสาชีวิตนักศึกษา แต่ด้วงความรู้สึกความละเอียดและรอบคอบของท่านที่ได้สั่งงานไว้ ทำให้เรจบการศึกษาพกพาความรู้และประสบการณ์ที่ไม่เหมือนใครติดตัวออกมาทำงาน ไม่ว่าจะป็นหน่วยงานราชการ เอกชน ธุรกิจส่วนตัวจนประสบความสำเร็จ นับต่อแต่นั้นท่านที่อยู่เบื้องหลังถึงเวลาที่จะต้องเกษียณพักผ่อนมีความสุขกับบั้นปลายชีวิต สิ่งที่เราใฝ่ฝันใฝ่ใจทุกคน คือภาพของครูสมบัตินความละเอียดของการทำงาน หัวใจ จริยใจ และความมุ่งมั่น ขอขอบคุณสำหรับความรู้ทั้งวิชาการและปฏิบัติการ การดำรงชีวิตที่มอบให้ ขอขอบคุณการติเตียนที่ ทำให้เราได้มีสติ ขอขอบคุณคำชมเชยที่เป็นกำลังใจให้เราได้ต่อสู้มาจนถึงทุกวันนี้ และขอขอบคุณอีกมากมายกับคำสั่งอย่างที่ไม่สามารถบรรยาย ณ ตรงนี้ได้ ขอให้ท่านอาจารย์และครอบครัวมีสุขภาพกายและใจแข็งแรง ประสบพบแต่สิ่งดีๆ ใ้มีอัถงใจสิ่งทีพวกเราด้ด้วงกิน และคงเป็นกำลังใจให้พวกเราตลอดไป

ด้วงความรักและเคารพอย่างสูง
ผัดรุ่นที่ 23

วันหนึ่งสาขาพืชผัก มหาวิทยาลัยแม่โจ้ จัดงานมุทิตาจิตคณาจารย์ (ครูของเรา) จำนวน 2 ท่านที่ เกษังคนอาสาสมัครในปีนั้น ท่านอาจารย์ปราโมทย์ วจิยเวทย์ และท่านผู้ช่วยศาสตราจารย์ดำเกิง บัองพาด ดังเป็นผู้มีความรู้ด้านการศึกษา เป็นความชื่นชมที่แต่ละท่านเดินทางมาถึงเส้นชัยแห่งการรับราชการ และคงคุณงามความดีในศิษย์ได้กล่าวถึง ได้เป็นแบบอย่างในการทำงาน นวนคิดถึงครูบาอาจารย์ ที่ได้อบรมบ่มนิสัยมาตั้งแต่โรงเรียนระดับอุดมศึกษา แล้วรู้สึกซาบซึ้งในพระคุณของท่าน เพราะทำให้เรารู้จักชีวิตนี้ ที่ท่านได้เป็นแบบอย่าง ได้ให้ทั้งความรู้ คุณธรรม ซึ่งมาถึงวันนี้ท่านก็ได้เกษังคนอาสาสมัครแล้ว ขอส่งใจระลึกถึงพระคุณของท่านอาจารย์

ครูบาอาจารย์ที่ท่านประทานความรู้มาให้

อบรมจิตใจให้รู้ผิดชอบชั่วดี ก่อนจะนอนสวดมนต์อ้อนวอนทุกที
 อนุเคราะห์บารมีสั่งเสริมครูนี้ให้ร่มเย็น ครูมีบุญคุณจะต้องเกิดทุกเอาไว้ในเนื้อเกล้า
 ท่านสั่งสอนเราอบรมพวกเราไม่เว้น ท่านอุทิศใจไม่คิดถึงความยากเงิน
 สอนจนรู้จัดเจน เผ้าแ่นเผ้าเห็นมิได้อำพราง
 พระคุณที่สามงดงามแจ่มใส แต่ว่าใครนอกร เปรียบเปรยครูไว้ว่าเป็นเรือจ้าง
 กำนากจะคิด จังคิดจึงเห็นว่าผิดทาง มีใครในบั้งแ่นนำแนวทางอย่างครู
 บุญเคงท่ามา ตั้งแต่ปางเอด เราก็น้ำท่านตั้งใจกราบกราน เคารพคุณท่านกตัญญู
 ริดและภักจง่ามาเผ้าพวามคุณครู อนุเคราะห์บุญคำชู ในครูมิสูงชั่วนี้รันดกร ในครูมิสูงชั่วนี้รันดกร

ขอแสดงมุทิตาจิต แต่ ครูบาอาจารย์

เรณูภา พิธีแฉล้ม
 และศิษย์เก่าพืชผักรุ่น 24
 24 ตุลาคม 2552

“จากลูกศิษย์พี่ผึก 25...แต่ท่าน อาจารย์ ดำเกิง บ้องพาค” (เรียงผัด อาคม พรหมเสน ประชานพืชรผึก รุ่ณ 25)

ถึงเวลาคลาไคลวังเกษิณ	ได้หมูนเว็จนเปสิ่งนมาต้องลาคัก
แต่ใจจักอยู่ไกลล้าเม่น้างนหึ	จอจจะมีความสุขางคูกิจ
ทั้งน้างไกลลริภังภังนชาง	ชีวิตทางภาคหน้างเจริย
สิ่งทีได้ล่่วงเกินไปเร็ดน้อก	สิ่งจิกถึงอาจารย์ตลอลไป

คำว่า “อาจารย์” ต้องพูดว่าเหมาะสมเป็นที่สุด

หากจะพูดถึงความก้าวหน้าทางวิชาการแล้ว แจ็งแจ็ง เจ็จนคณ ชาง ลิกจั้งแะระก้างจวาง เป็นที่จอหมับจกงอจิงนวางวิชาการมาจ ไคเรทีได้ริ่งนกับอาจารย์แล้ว ต้องตีกชางอ้างเม่นังนจึงจะติดชามแะชอบค้ำกามาได้ กระนั้น ก็มิเสมอที่ศิษย์จังได้เม่นลุดงอติทางชุธาธิการสอนอยู่ตลอลเวลา แะริชการอ้างเจ็จนคณไม่มีที่เม่าจองความเป็นแบบอ้าง หากแต่เป็นเพระความสมบรูณแบบของท่านแม่แต่ในด้วนคุณธรรมความดีความเป็นแบบอ้าง การอบมสิ่งสอณีนทุกเรองทีเป็นประสิธรมแก่ลูกศิษย์ชางพืชรผึก แะเป็นความเมตตากรณาทีเื่อแผ่ครอบคคุมทุกนอ้างถันทั่ว

ท่านเม่นชื้อมากในการ “ปั้นศิษย์” เมริชชี่นแก่กรล้า เป็ดโอกาส ส่งเสริม แะสร้างสรรคทีผ่านการอูแะของท่านนั้น ประกณัดถึงคณภาพแะความล้าเร็จ หนีบเป็นความริคคิตทีท่านอาจารย์เมตตาแะอูแะลูกศิษย์เป็นอ้างจิดตลอลเวลาทีได้เป็น ศิษย์ท่านเม่นถึงความวิริงะอูทสาสนะทีแจ็งกล้า ความตากตักก้างนเพือวงวิชาการแะสังคณ ตลอลจนประเทศชางอ้างไม่รู้จักเม่นัดเม่นือจ เวลาทุกวินาทีกลางเป็นเวลากองของคณอื่นทีจะเข้าปริกษาแะรับค้ำชี่แะสิ่งสอณตลอลเวลา สิ่งล้านี้ ศิษย์เม่นจณจินชทา ปกรณาเพ็จงแบ่งบารวะบางประการ คงเป็นการช่วงแะลือท่านอู้บั้งแะในวาระอันเป็นสงคคณนี้ ศิษย์ก็อเป็นโอกาสประกาศคุณความดีจองท่านอาจารย์ผ่านคำพรรณน้างชัน ซึ่งเป็นเพ็จจสิ่งเล็กน้อจจการวักน้าจากสาคกรีนุ้ยมาเม่นเห็น ส่วนทีแะลือน้อจอีกเกินคณน้าบ กระนั้น ก็ถือเป็นกชวทีชาททีเพ็จกระทำในเวลาดทีน้อจผู้ชกนมาจินดีจั้งนี้เพือให้อาจารย์รักชางสุขภาพแะพักผ่อนบั้งนคบริบ

ดวงเดือนสิริจันชว้างน้เม่นเพ็จงบางน้าง	จะหนีบล่่วงเพลาหาอู้ไฉ
แต่ปัญชาคืออปริบชว้างจกค	เกินกว่าาในชว้างล่่วงทั้งวันคิน
ผนพ้าหมูล้าธารพาจันชัน	เพ็จงีให้พินคตางน้อจผ่อนความเข็ย
ส่วนคุณธรรมสร้างสูงสิริเม่นเงิน	ดับร้อนเช่นเม่นทุกเวลาก
ทั้ง “ปัญญา” สาน “คุณธรรม” ท่านล้าเล็ค	สุดประสิธริฐสม “แบบอ้าง” ช่างเจ็ดฉันท์
ควรแก่การเท็ดทูนทุกคินวัน	ศิษย์ทุกคนสูงสันตมุทีชทา
ขออารุระนระสุระพละเพริศ	ก้ำลั้งเกิดแก่กรล้าในทุกนหม
จอลเจ็จเมเกร็งจิกกรท้าวลาคค	เป็จงมสูงลัษมจันนินนธ์กาค

จากลูกศิษย์พี่ผึก 25

แต่... อาจารย์ดำเกิง บ่องพาด

เปลวเทียน ส่องประทีป ชี้นำทาง
แสงสว่าง อันเรืองงาม ส่องให้เนิน
สิ่งที่ถูก และสิ่งผิด มองให้เป็น
แสงที่เห็น ใจอันมืด คำสอนครู
แม้ถูกเปรียบ เรือจ้าง ล่องสายธาร
กมิลเคง ท่อต่อกาล มุ่งเต็วเข็ญ
พางเรือจ้าง ล่องเรือใจไป ตามที่เป็น
ขอเพียงเห็น แลค่าคุณศิษย์ ถึงฝั่งไกล
ลดอำนาจ สิ่งศักดิ์สิทธิ์ แลค่าทวงเทพ
ร่วมเป็นเอก ประทานพร อันผ่องใส
ขอนี้ครู สุนลิตล้า ขออวงรั้ง
ไว้โรดภวัง ขอคุณครู สุนนิรันดร์

พวกเราในนามพิธีผ้าผูกหมอน 27 ทุกคน ขอขอบพระคุณท่านอาจารย์ดำเกิง บ่องพาด เป็นอย่างสูง ที่ต้องประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ให้แก่พวกเรา อาจารย์เป็นคนใจดี มีความเมตตาต่อนักศึกษาทุกคน อาจารย์มักจะมีคำปรึกษาแนะนำแก่พวกเราเสมอ ในเวลาที่พวกเรา มีปัญหาหรือต้องการความช่วยเหลือ ในวันนั้นพวกเรา ก็ได้นำความรู้ที่อาจารย์ได้อบรมสั่งสอนมาใช้ประโยชน์ในการพัฒนาองค์กรหรือหน่วยงานต่างๆ ให้นำเจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้น

เนื่องในโอกาสการเกษียณอายุราชการของอาจารย์ พวกเราก็กอให้อาจารย์ประสบความสำเร็จ ประสบแต่ความสุข ความเจริญ มีสุขภาพแข็งแรง และอยู่เป็นร่มโพธิ์ร่มไทรของพวกเราตลอดไป

พิธีผ้า 27 (4 ปี)

มูมหนึ่งในงานพิธีผัก มหาวิทยาลัยแม่โจ้

เรื่อง อาจารย์ปภาวิมลทิพย์ วัลปิเงิน และอาจารย์ดำเกิง บัองพาศ
 เรื่อง สังเกตความคิดถึงจากแดนไกล
 สิ่งที่แนบมา ความคิดถึงของศิษย์เก่าพิธีผักรุ่นที่ 27 แม่โจ้ 69(2ปี), แม่โจ้ 67(4ปี)

เมื่อพวกเราได้ทราบข่าวจากจดหมายจากทางว่า ท่านอาจารย์ทั้งสองจะเกษียณ พวกเราจึงต่าง
 มากที่อาจารย์ทั้งสองจะไปใช้ชีวิตในวัยเกษียณ ซึ่งอาจารย์ทั้งสองได้สร้างคุณงามความดีและสร้างลูกศิษย์
 สาขาพิธีผักหลายๆคน ลูกศิษย์ของอาจารย์ทั้งสองก็ได้ไปสร้างชื่อเสียงให้กับสาขาพิธีผัก มหาวิทยาลัยแม่โจ้
 จนทำให้สาขาพิธีผักเป็นที่ขอมรับในสังคม และพวกเราจำได้ว่าอาจารย์ทั้งสองมีเอกลักษณ์ในการสอนที่
 แตกต่างกัน ทำให้ลูกศิษย์จดจำบุคลิกและแนวคิดของอาจารย์นำไปใช้ในการทำงาน เช่น

ท่านอาจารย์ดำเกิง บัองพาศ ท่านมีบุคลิกที่เป็นนักวิชาการ เมื่อถามนักศึกษา คนใดเกี่ยวข้องกับปัญหา
 พิเศษหรือเรื่องอื่นๆ ท่านอาจารย์จะถามอย่างละเอียด เหมือนว่าท่านจะต้องรู้เรื่องนี้ให้เข้าใจอย่างชัดเจน แล้ว
 ส่วนงานอื่นแปดของอาจารย์จะไปสำรวจแปลง (ตรงที่ในแปลงน้ำมีเมล็ด) ซึ่งอาจารย์จะละเอียดมากในเรื่องนี้
 ส่วนท่านอาจารย์ปภาวิมลทิพย์ วัลปิเงิน ท่านจะมีแนวคิดและคติคำสอนต่างๆทางด้าน การเรียนและการ
 ทำงาน เพื่อที่จะให้นักศึกษานำไปปฏิบัติ (โดยที่ชั้นหลักสูตรของพระพุทธศาสนา มาสอนเพื่อที่จะให้นักศึกษา
 ได้เข้าถึงหลักสูตร)

อีกประเด็นที่ขอชื่นชมอาจารย์ทั้งสองมีสิ่งที่เหมือนกันคือการแต่งข้อสอบ ข้อสอบทุกฉบับที่อาจารย์
 ออกมีน้ำหนักมากครับ แล้วนั้นมากด้วย ซึ่งเป็นข้อสอบที่ปราบเซียนจริงๆ

สุดท้ายพวกเราจึงต่างท่าน ที่ท่านอาจารย์ทั้งสอง จะไปใช้ชีวิตในช่วงวัยเกษียณ หากอาจารย์มี
 เวลาว่าง ของเราที่อาจารย์มาเยี่ยม สาขาพิธีผักของเราบ้างนะครับ พวกเรามีความเจริญก้าวหน้าในหน้าที่
 การงาน มีความรุ่งเรืองในชีวิต จนทำให้เรามีวันนี้ เพราะพวกเราภูมิใจเสมอว่าพวกเราเป็นศิษย์ที่มีครู

ด้วยความเคารพอย่างสูง
 ในนามตัวแทนพิธีผักรุ่นที่ 27
 ใฝ่จบเรียงใจงนัศ 20

แต่ท่านอาจารย์ดำเกิง บัองพาค

ทุกครั้งที่เราชาวพีชผักกุ่มที่ 28 ได้ก้าวเดินเข้ามาในดินแดนอันแสนวิเศษดินแดนหนึ่ง คงจะมีใครที่จะไม่เคยประสบพบท่านอาจารย์ท่านหนึ่ง ที่มีบุคลิกเป็นเอกลักษณ์ เรอจัมที่มีเสน่ห์ เรามักได้ยินเสียงผิวปาก เขาเพลงเบาๆ ลอยมาแต่ไกล จากอาคารหลังหนึ่งที่อยู่ติดกับต้นไม้ห้องอยู่เสมอทุกครั้งที่ได้ยินเสียงเพลงเหล่านั้นทำให้นึกเรารู้สึกผ่อนคลายลงจังนัก ตลางจากความเหน็ดเหนื่อยเรื่องตัว อ่อนเพลียงจากการทำงาน และทำให้นึกเราอารมณ์ดี อาจารย์ท่านนี้พวกเราเรียกว่า "ท่านอาจารย์ดำเกิง บัองพาค"

ท่านอาจารย์เป็นอีกบุรุษหนึ่งบุคคลหนึ่งที่พวกเราชาวพีชผักกุ่มที่ 28 เคารพรักอย่างจัง.....ด้วยบุคลิกที่เป็นกันเองกับลูกศิษย์ ทำให้นึกเรารู้สึกผูกพันกับอาจารย์อยู่เสมอ ท่านอาจารย์เป็นคนที่มีอารมณ์ดีตลอดเวลา มักเห็นเรอจัมของทำนทุกครั้งที่ได้พบเจอ เสียงนัวเรอจัมที่มีเสน่ห์ทำให้นึกเรออดนัวเรอตามไม้ดีโซ้อ ได้ยินเสียงนั้น

ถึงแม้ว่าเสียงเหล่านั้นพวกเราชาวพีชผักกุ่มที่ 28 จะไม่ได้ฟังมานานกว่า 3 ปีแล้ว แต่ทุกครั้งที่ยกขึ้นมาบ้านเก่าที่เราเคยเรอจัมรู้ ก็ยังพบว่าสิ่งต่างๆ เหล่านี้ยังมีคงเปลี่ยนแปลง ท่านอาจารย์ยังคงเป็นเช่นเดิมเสมอมา ทำให้นึกเรารู้สึกภูมิใจที่ท่านอาจารย์ไม่เคยลืมเลือนพวกเราไปจากใจ เรอจัม เสียงเพลง ความเป็นกันเอง ยังคงมีน้ำกับลูกศิษย์อันเป็นที่รักทุกคน.....ในวันหนึ่งที่ท่านอาจารย์ได้เกษียณอายุราชการ... พวกเราชาวพีชผักกุ่มที่ 28 ขอกราบขอบพระคุณท่านอาจารย์ ที่เคยอบรมสั่งสอนให้นึกเราเป็นคนดี มีคุณธรรม รู้จักผ่อนคลายใจให้กับชีวิต.....พวกเรอจะสัญญาว่า.....จะจดจำคำสั่งสอนที่ท่านได้มอบให้ และนำไปใช้ในชีวิตจริงที่เป็นอยู่ เพราะพวกเราเรอคิดถึงท่านอาจารย์เสมอมาและตลอดไป.... "ท่านอาจารย์ดำเกิง บัองพาค"

พีชผัก 28

แต่...อาจารย์ดำเกิง บ้องพาด

โอ้อาลัยใจนางเสียดางแสน

ถึงมิใคร่เข้าที่मतถนแทน

คงไม่แม่น "ดำเกิง บ้องพาด"

เหมือนภมรจกปีกกบูปผา

เหมือนแผ่นฟ้าไร้ตะวันดั้นเวหน

เหมือนปลาบู่จากเอื้องลูกสาวตน

ต้องทุกทั้งทวนเวียนใฝ่หนักัน

เหมือนร่องรองความดีที่ท่านมีให้

ดวงดวงใจนักสู้ผู้สร้างสรรค

"ดำเกิง บ้องพาด" คนสำคัญ

ผู้ปลุกปั้นคุณความดีในก้องโลก

โปรดจงรู้ว่าศิษย์ทั้งหลางนี้

ซึ่งความดีจึงหนักงากงานไว

ผลงานท่านทุกอย่างสร้างด้วงใจ

มองทางโลกก็พบดีที่ท่านเพ็จร(สังสอน)

ธรรมดาเวลาจ่อมค่วงผ่าน

เมื่อถึงกาลเวลาใกล้กึ่งงน (แกซึงนก่อนกำหนด)

แม่ผู้กพันธ์ำต้องพรากจากจำเริญร

คืน-วันเป็ลจึนแต่สางจิงศิษย์-ครูเชื่อมใจง

พอพรดีดคแต่ท่าน "ดำเกิง"

จงสมคิดรวงเงินทองเต็มห้องโง

ทั้งญาพิพงค่วงสามาจรโลง

ใ้ปลอดไปรุ่งสุงสบบางกวางใจเอง.

เมื่อได้รับข่าวจากสาขาพืชผักพวกหนู/ผม ตกใจเป็นอย่างมากที่อาจารย์ดำเกิงจะเกษียณอายุราชการ ก่อนกำหนด ซึ่งเป็นเรื่องที่หน้าเสียด่างอย่างจึงที่สาขาพืชผักต้องสูญเสียบุคลากรที่ดีอย่างท่านอาจารย์ไป แต่หากคิดกลับกันก็เป็นเรื่องดีสำหรับอาจารย์เหมือนกันที่อาจารย์จะได้พักผ่อนชกทีในบั้นปลายชีวิตที่เหนือ เพื่อที่ว่าอาจารย์จะได้ไม่ต้องมานั่งก้มกับเด็กดื้อ (นักศึกษาแต่ครูรุ่น โดยเฉพาะรุ่นพวกหนู/ผม) อาจารย์คงอายุกว่าที่ทำมา ก็ตอนที่พวกหนู/ผม เรียนกับอาจารย์นิเวศฯ พศ 452 แล้วพวกหนู/ผมไม่ได้อยู่จะดูแลผักในโตเท่าที่ควร (โดยเฉพาะกลุ่มที่ได้ปลูกมะเขือเทศ ก็คือพวกเราไม่ยอมทำค้ำงให้ต้นมะเขือเทศ ก็คงโดนตัดคะแนนนั่นแหละ แต่ ๓ คะแนนก็เกือบทุกคน จำได้ว่าแม่หมากคะ/ครับ) แต่พวกเราก็ยังนั่งเผลอกับการทำโทษและการเตือนของอาจารย์ จนพวกเราเรียนวิชานี้ผ่านพ้นไป แต่เมื่อพวกเราได้กลับมานึกดู ช่างเป็นเรื่องที่ไม่ดีเลยที่พวกเราถ้อยกับอาจารย์ และเมื่อพวกเราได้ทำงานนี้ได้รู้แล้วว่าทำไมถึงฟังคำสั่งสอนของอาจารย์เป็นเช่นไร (พวกเราไม่รู้แล้วคะ/ครับ)

ความทรงจำดีๆ ที่พวกหนู/ผม ได้รับจากอาจารย์อีกอย่างคือ อาจารย์เป็นคนที่ชอบได้แบบว่าขงนอนมาก (ไม่ใช่ว่าอาจารย์สอนไม่ดีนะคะ/ครับ) แต่หน้าเสียด่างของอาจารย์มากกว่าที่ขงนอนนี้ขงนอน) แบบว่าหนักเดิมสม่ำเสมอจนหมดขงขง และอีกอย่างคืออาจารย์ชอบปล่อกุ้งแบบปิด คืออาจารย์จะปล่อกุ้งคนเดียว พวกหนู/ผม ก็ปล่อกุ้ง ปล่อกุ้งที่อาจารย์ปล่อกุ้งเอง จำเองคะ/ครับ แต่สิ่งที่การสอนแบบอาจารย์ก็คงจะสามารถหาฟังได้จากที่ไหนได้อีก ช่องที่มีที่เดีงว...สาขาพืชผักของเรา

ท้ายสุด...สุดท้าย พวกหนู/ผม ก็ยินดีอาจารย์มีความสุขกับการพักผ่อนในชีวิตขงเกษียณของอาจารย์ ลูกศิษย์พืชผักรุ่น 21 จะรำลึกถึงคุณความดีที่ท่านอาจารย์ดำเกิงได้สั่งสอน สักเตือนและอื่นๆ อีกมากมายที่ท่านอาจารย์ได้ทำให้นับพวกเรา ซึ่งไม่อาจบรรยายได้หมด พวกเราขอสัญญาว่าจะเป็นลูกศิษย์ที่น่ารักของอาจารย์ตลอดไปคะ/ครับ

ขออัญเชิญพระศรีที่เรื่องฤทธิ
เมธิตพรจันท์รักษา
อันเชิญองค์เฝ้าพงศวงศ์จินทรา
อันอมรมาแต่ครุผู้...เกษียณเทอญ

พืชผัก' 29/1/2561

บทความ อาจารย์ ดำเกิง บึงพลา

อันคุณครูผู้เปรียบเป็นเช่นเงาไม้ที่
สอนความรู้ในวิชาหนังสือ
ท่านสอนให้ขงคิดมั่นักขง
ทั้งสั่งสอนศิลปวิทยา
แม้ในห้วงจากที่ไกลไม่คงท้อ
น้ำกู่ทั้งเปิงมลันครธิ
เราเหล่าศิษย์ขอเคารพประนบน้อม
ขออัญใจตั้งอึ้งดวงพวงมาลา

ชีวิตและน้ำทางอย่างเหมาะสม
เช่นพระพรหมผู้จึ่งมีปัญญา
นี่เป็นผู้ประพฤตีสักคุณค่า
ด้วงเมฆตากรุณาความปราณี
เพิงเพื่อขอศิษย์สมนวังสมศักดิ์ศรี
พระคุณนี้ใหญ่พันพสุธา
ประนอมกรประคบกันเหนือเอกธา
เทิดบูชาพระคุณครูผู้มีคุณ

“อาจารย์ขอเล่าเรื่องไปปรึกษาหัวหน้าสาขาพี่ผัดอาจารย์ดำเกิง บึงพลา ก่อนนะถึงจะยื่นคำขอได้
ประเด็นนี้เป็นประเด็นที่อาจารย์ฉันทนา วิชาชั้นพูด ชื่อนี้ได้ยินแล้วรู้สึกแปลกดีนะ ไม่คุ้นหูซักเท่าไร ความ
รู้สึกนี้เกิดขึ้นเมื่อแรกที่จะจ้างเชิ้อตอนที่ข้าพเจ้ามาปรึกษาเพื่อของจ้างสาขาจากสาขาพี่ชวนระดับมาอยู่
จังหวัดนครราชสีมา ด้วงความสงสัยพอนหลังจากจบการสนทนา กับอาจารย์ฉันทนา เราก็มองหารูปอาจารย์
ดำเกิงก่อนเป็นอันดับแรก ว่าท่านหน้าตาจะเป็นคนอย่างไรท่านจะรับเรามาอยู่ในครอบครัวพี่ผัดหรือไม่
และแล้วก็เหลือบมองที่หน้าห้องธุรการก็เห็นท่านบึงพลาอาจารย์ ก็สนใจใจจึงไปเปาะหนึ่ง เพราะจากการที่ได้
เห็นรูปแล้วก็คาดเดาได้ว่าท่านน่าจะเป็นคนใจดี โอกาสดีหรือเพราะดวงที่จะได้มาอยู่ที่สาขาพี่ผัดหรือเปล่า
ไม่แน่ใจ ได้เงินเสียงร้องเพลงสากค คอลด้วงผิวปาก ปราบฎรูปผู้ขานหน้าตาใจดีดังรูป ที่เห็น...ใช่แน่แล้ว
อาจารย์ดำเกิง แน่นนอน แต่ก็ไม่ได้เข้าไปทักท่านเพราะรีบกลับบ้านพัก 5 วันพี่สาขาพี่ชวนระดับกำลัง
จะมารับไปทำรถกระทรงใหญ่ ของมหาวิทยาลัย

จากการพบกันท่านครั้งแรกและแล้วก็ได้มาอยู่ในครอบครัวพี่ผัดสมาชิกของจาก วิชาแรกที่ได้ไปเจอกับ
ท่านคือ วิชาหลักการผลิตผัก ท่านสอนด้วงน้ำเสียงที่หนึ่งๆ และชี้แจงที่เวลานี้หน้าเราและคิดตามตลอด
พลาดไม่ได้คง...ท่านเป็นคนอารมณ์ดีตลอด ท่านมาสอนไม่กี่ครั้งอาจารย์ท่านอื่นก็เร่งแนะนำสอนอีก จนมาถึง
วิชาเทคโนโลยีการผลิตผัก ท่านเป็นเจ้าของวิชาเองเลย ทีนี้จะได้เจอท่านเต็มที่เสียงที่จนเวลาลงแปลงมาถึง
ก็คิดว่าวิชานี้จะได้ใช้เทคโนโลยี คิดไปปกคั้นว่าเวลานี้หน้านี้บึงพลา จะมีหน้าหน้างด เปิดเทคโนโลยีเต็มที่
แต่ที่คิดว่าผิดหมด เก็บความขงภากรู้ว่าไม่ใช่อะไร จนมาถึงวันสำเร็จการศึกษา คำถามมีใจก็กระจำง คำตอบ
ที่ได้อือ คำว่า ลงมือทำ เทคโนโลยีใจดี ทุกก็มีประโยชน์กันมาก เราไม่ขอมลงมือที่จะทำ และเอใจใจกับ
งานที่ทำ ข้อลงมือทำนี้รู้แจ้งเห็นจริงในสิ่งที่ทำก่อนเพราะจะได้รู้ถึงปัญหาที่เกิดขึ้นแล้ววิธีแก้ที่ถูกต้อง

นี้แหละคำตอบที่พบ แนวทางนาคำตอบอาจจะมีหลากหลายในชีวิตไม่จำเป็นที่จะต้องคิดแนวทางเดียวเสมอไป
.....โรมนออกเรื่องละ

จากลูกศิษย์มาเป็นลูกน้อง หลังจากสำเร็จการศึกษาก็ได้มีโอกาสมาทำงานที่สาขาพืชผัก ทำงาน
เกี่ยวกับ ผู้ช่วยธุรการ และเป็นผู้ช่วยอาจารย์ ทำแปดปีในงาน ๖๖ปีมหาวิทยาลัยแม่โจ้ ตลอดเวลาที่
อยู่ที่สาขา เราจะมิวิตติตรวจสอบอารมณ์อาจารย์อย่างง่ายง่ายคือ วันไหนอาจารย์อารมณ์ดีท่านจะร้องเพลง
คลอเสียงผิวปากเบาๆ ขึ้นบนอาคารทุกคนก็ตั้งใจว่า ลูกพี่วันนี้อารมณ์ดี เวลามีปัญหาอะไรที่แก้ไม่ได้
ก็จะปรึกษาท่าน ท่านชอบให้เราร้องแล้วท่านก็จะตั้งใจฟังเรา...เราก็ตอบลึกราวๆ เจ่งท่านพูดไปถึงอะ ๕๕๕
หลังจากทำงานที่สาขามาได้ไม่นานนัก โอกาสเจริญก้าวหน้าก็มาเยือน วันที่ต้องลาจากสาขาก็มาถึงเงินวันนี้
เป็นวันเลี้ยงส่งที่ร้านอาหารสุคนธรานมูกระทาน ก็ไปเป็นเกียรติในงานนี้ด้วย จึงทราบว่าท่านไม่ต้องการ
งานเลี้ยงใจใคร่อย่างๆ เราก็งงใจเป็นเท่าทวี ดีใจมากๆว่าจันเถอะ

ไม่กล้าเชื่อเลยว่าท่านจะเกษียณอายุราชการก่อนกำหนด ๖๖ปี จึงอยากจะมีท่านอยู่เป็นขวัญและกำลังใจ
สั่งสอนศิษย์ต่อไปนานๆ การที่ท่านเป็นคนขี้เม่งขี้แ้งและอารมณ์ดีทำให้ใบหน้าจิ้มจุ่มยิ้มเสมอ สุดทั้งนี้ของ
อาหารนาพรอำนาจนามีคุณพระศรีรัตนไตร พระสยามเทวาธิราช พระบรมธาตุเจ้าของสุทพ และพระบรมมีเจ้า
หลวงเจียงใหม่ทุกพระองค์ คุบูร่าเจ้าศิริวิชัยและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งกลางในสากลโลก โปรดประทานบุญหนุนส่ง
ให้ท่านอาจารย์ดำรง บัองพาด มีอายุยืนนาน เจริญด้วยทรัพย์นานาประการตลอดไป

ด้วยความเคารพอย่างสูง
เอกพันธ์ กับระมั่ง ดีมี พืชผัก ๒๑ เมษายน ๖๖

ถึงอาจารย์ดำรง บัองพาด ที่เคารพเป็นอย่างสูง

ตลอดระยะเวลาที่พวกเราเรียนอยู่ในรั้วสาขาพืชผัก มหาวิทยาลัยแม่โจ้ แห่งนี้พวกเราลูกศิษย์ทุกคน
ของบพระคุณอาจารย์ที่ได้อบรม สั่งสอน และคอยให้คำแนะนำ ดูแลให้คำปรึกษากับพวกเราอย่างมีจัก
เน็ดเนียงมาตลอด ลูกศิษย์นกลางๆ คนต่างก็ดัดจริตกันไป ทำให้พวกเราขบขี้ขี้กับการทุ่มเท
ในการทำหน้าที่ของอาจารย์เป็นอย่างมากและถือได้ว่าอาจารย์เปรียบเสมือนบิดาคนที่ ๒ ของพวกเราทุกคน
ก็ว่าได้ ชาวพืชผักทุกคนจะเป็นกำลังใจ และจะจดจำภาพแห่งคุณงามความดีของท่านอาจารย์ ที่ได้มุ่งมั่น
ตั้งใจ สร้างคุณประโยชน์ สร้างชื่อเสียงที่ดีให้กับสาขาพืชผักของเรา ซึ่งชาวพืชผักทุกคน จะสานต่ออุดมการณ์
การทำงานของท่านอาจารย์ต่อไปครับ

พืชผัก รุ่นที่ ๖๐

มุขิตาจิต : แด่อาจารย์ ดำเกิง บัองพาล

“ต้นฤดูฝน 1 ตุลาคม 2552”

“ต้นไม้แห่งมวลหมู่คน”

เปรียบพวกเราเป็นดั่งนกที่โผบินปีกก่อนนกกลางสาขาคมนั้นเปล่าเปรี๊ยะพวกเรารบิณมาจากทั่วทุกสารทิศมาแลเห็นสิ่งใดนอกจากความฉ่มนวมของแห่งพายุ ที่กาไกลเข้ามา ปลางปีกอ่อนอ่อนล้าโงงบินอย่างไรก็ตามทาง

หากินช่วงเวลานึงเพิงงเพื่อได้พบกับคำแสงอันโรจน์ช่วงเจิดจรัส มาโอบอุ้มปลางปีกที่เปิงกปอนและหนาวเหน็บของพวกเราห้อยอ่อนและได้โงงบินไปสู่ต้นไม้แห่งมวลหมู่คน เพื่อพักพิงและรักษาปีกที่อ่อนล้าให้แข็งแรง ต้นไม้พวกเรานี้เธอเป็น “ครู” ครูที่แสนดี เธอคอยเฝ้าอบรมสั่งสอนพวกเราทั้ง วิชาความรู้ คุณธรรม จริยธรรม พวกเราทราบจริงๆ พวกเราขอบคุณเธอจริงๆ มวลหมู่คนพวกเรามาจากบอกระไรกับต้นไม้บ้าง

ต้นไม้ : วันนั้นฉันจะหมดอายุทางราชการแล้วนะ แต่จิตวิญญาณของความเป็นครูของฉันยังไม่จบสิ้นความเป็นครูจึงอยู่กับฉันชั่วชีวิต

มวลหมู่คน : พวกเราขอบพระคุณครูมากที่สั่งสอนวิชาความรู้ และนำแนวทางสู่การดำเนินชีวิต ต่อมาให้คำปรึกษา คุณครู (อ. ดำเกิง บัองพาล) ท่านเป็นอาจารย์อารมณ์ดีท่านหนึ่งของนักศึกษาสภาพิชญ์ พวกเรารักคุณครูและศิษย์ เราจะระลึกถึงพระครูอยู่เสมอ ต้นไม้ที่แสนดีของพวกเรา เพราะเธอต้นไม้ที่ทำให้พวกเราได้พักพิงและได้บัดเภาปลางปีกที่อ่อนล้าให้แข็งแรงพวกเรารวมจะโงงบินไปสู่จุดมุ่งหมายของชีวิต เวลางของพวกเราเดินทางไปข้างหน้าแต่ก็ไม่มีเคงคิมที่จะนั้นหนักลบลบมองต้นไม้ที่แสนดี ครูที่แสนดีที่ซึ่งเวลาเดินถอยหลังสู่ช่วงวัยเกษียณอายุทางราชการ ขอมุขิตาจิตแด่ครู ขอให้ครูมีความสุขทางหลังชีวิตเกษียณ มีความสดชื่น เบิกบาน บุญรักษา ของขอบพระคุณจึง

...มวลหมู่คนโงงบินไกลห่างจากต้นไม้ฉ่มนวมเห็นต้นไม้เป็นจุดเล็ก ๆ เหมือนต้องเฝ้าสังเกตรักคนนี่เดินทางไกลพวกเราจะระลึกถึงพระคุณครูเสมอมุขิตาจิตด้วงความเคารพ.....

ด้วงความเคารพ

จากศิษย์ปัจจุบัน พิชย์กรณ์ 31 (4 ปี)

ความประทับใจที่อเมริกิม

อาจารย์ดำเกิง บัองพาด เป็นอาจารย์ที่มีอารมณ์ขันอยู่ตลอดเวลา ท่านเป็นผู้ที่มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดีมาก พบท่านเมื่อไรท่านจะมีรอยยิ้มและถกองค์าทักทวงอยู่เป็นประจำ ทำให้รู้สึกอบอุ่น เหมือนอยู่บ้านตัวเอง เมื่อเข้าไปขอคำปรึกษาจากท่านก็ไม่เคียดงผิดหวัง ท่านให้ความสนใจกับนักศึกษาทุกคน เป็นหัวหน้าครอบครัวที่ดูรักและเคารพ ในช่วงปีใหม่ซึ่งทุกคนกลับบ้านแต่ข้าพเจ้าไม่ได้กลับบ้านจึงรับอาสาทำหน้าที่กินแปดง ก็พบว่าอาจารย์ท่านมาทำงานและตรวจดูแปดงผัก ท่านก็เข้ามาถามว่าไม่กลับบ้านหรือ และพูดในแง่ลึกลับใจ ทำให้รู้สึกมีกำลังใจในการเรียนและทำงานมาก แต่นับจากเดือนกันยายนเป็นต้นไปเราจะไม่ได้เงินค่าหักทางนเรื่อเองจ้มนที่อบอุ่นจากท่านที่สางแล้ว ทำให้รู้สึกถึงทุกคนต่างรู้สึกใจนาง ถึงแม้ว่าบางครั้งอาจารย์จะดุดำนเรื่อเ่งมวดกับลูกศิษย์แต่ท่านก็แฝงไว้ด้วงความนงดีและนงใจ เด็กดีอ้ทั้ง 23 คนรักและเคารพอาจารย์เป็นอง่างจั้งและจะไม่มีลืมคุณพ่อท่านนี้โดงเด็จวด พวกเรานงเป็นอง่างจั้งว่าคุณพ่อคนนี้จะรักเอ็นดูและไม่มีลืมลูกๆ ที่ดีอ้ทั้ง 23 คน ถ้านากอาจารย์เกิดเนงาก็จะมาเ่งมสางนงะคะ

ด้วงความเคารพ

จากศิษย์ปัจจุบัน พิชณกรณ์ 31 (2 ปี)

จากลูกศิษย์...ถึงอาจารย์ดำเกิง บัองพาค

รู้สึกดีใจและภูมิใจเป็นอย่างยิ่งที่พวกเราได้มีโอกาสได้เฝ้าคุณครูและได้รับคำสั่งสอนจากอาจารย์ มันอาจเป็นช่วงเวลาที่ดีแล้ว แต่มันก็เป็นช่วงเวลาที่ดีมากที่สุด สำหรับลูกศิษย์ทุกคน มีทั้งเสียงหัวเราะ ความสนุกสนานหรือบางครั้งมีทั้งความขึงเครียด ปะปนกันไป แต่มันก็เต็มไปด้วยความรักและความหวังดีของอาจารย์ที่มีต่อพวกเรา อาจารย์เป็นกันเองมากกับลูกศิษย์ทุกคน ทุกสิ่งทุกอย่างที่อาจารย์ได้มอบให้พวกเราในวันนี้ความทรงจำที่ดี และ จะนำไปคิดและใช้ให้เกิดประโยชน์มากที่สุด

แม้เวลาผ่านไปนานสักแค่ไหน

แต่หัวใจของลูกศิษย์จะยังเฝ้าฝัน
จะยังรักคุณครูทุกทุกวัน
ในเหมือนกับวันวานที่ผ่านมา
ทุกคำสอนของคุณครูที่มอบให้
จะติดตรึงซึ่งทุกทีเป็นนัยน์นา
จะน้อมนำทุกอย่างที่ได้นั้นมา
เป็นปรัชญาในชีวิตก้าวต่อไป

สุดท้ายนี้ในโอกาสที่ท่านอาจารย์เกษียณอายุราชการในปีนี้ ขออำนาจแห่งคุณพระศรีรัตนตรัย และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ทั้งนาค จงดลบันดาลให้คุณอาจารย์ดำเกิงและครอบครัวจงมีความสุข มีสุขภาพที่แข็งแรงตลอดไป

ด้วยความเคารพ
จากศิษย์ปัจจุบัน พิชญ์ภรณ์ 32

ความประทับใจ จากพืชผักปี 2 (4 ปี)

"สืบทอดว่าไม่เท่าเทียม สืบตาดินไร้จะสู้มือคนค่า" เป็นสุภาษิตที่จังกคงเป็นสังขธรรมอยู่เสมอ และสุภาษิตนี้มีบทบาทและมีส่วนที่ทำให้ผมตัดสินใจเลือกสาขาพืชผัก ที่เขาลือกันหนักหนาวว่า งานหนักมาก คงฟาร์มหนักมาก และเงินแปดงเงอะมาก เลิกฟาร์มทีก็โหม่ ทุ่มสองทุ่ม แม่แต่อาจารย์สง่าอื่นจ้งพูดเลงครบ) และเมื่อผมได้เลือกเขาแล้ว ผมก็ได้สัมผัสเข้ากับมันจริงจั่งเสียงทีและองจากจะบอกว่า "บางสิ่งทีเราองเนิ่นโดงผิวเดิน อย่าเพ็งชัดสินว่าสิ่งนั้นเควร้างเสมออป ถ้าเราจ้งไม่ไปสัมผัสกับมันและคลุกคลีกับมัน และนี่จะท้งให้เรารู้เองว่าสิ่งนั้นดีหรือม่" แต่เมื่อติดินักวันแล้วงานจะหนักแคเินน ถ้าถึงกางแรพ้อม แรงเรามีแรพ้อมทีจะผ่าฟัน มันก็ม่มีปัญหามเรอครบ ันให้เรากือเสียงว่า "ทำงานหนักันวันนี้เพื่อความสบายันวันหน้า"

อาจารย์ทุกคนในสาขาพืชผักก็ล้วนแล้วแต่ประสงคติ ทุกสิ่งทีนจับจ้งนินก็ล้วนแต่เป็นแนวทางทีดี สอนให้สามัคคี ช่วงเหลือกันนินหมู่เพื่อน มีน้ำใจต่อกัน เนื่องก็เนื่องดั่งก้น พักก็พักดั่งก้น และพวกเขาจ้งมีความพร้อมเฟียงเป็นอันหนึ่งอันเด็งจวมกกว่าสาขาอื่นดั่งจ้งข้า เราได้เอ่ไระดี จากบ้านหลังเล็กฯ สาขาพืชผักแห่งนี้ม่มาจเลงครบ

และเป็นทีม่่าตักใจนินนี้ทีบุคคการคุณภาพนในสาขาพืชผักต้องเกเชิงอนุจรการร ไม้ว่าจะเป็นอาจารย์ปรกัมาจ้งจิลบเงิน และอาจารย์ดำเกิง บ้องพาด แม่ท่านจะจากแล้วก็ขोन้ออาจารย์ท้ง 2 ท่าน แวะมาจ้งเมเจือนเป็นก่าจ้งใจน้พวกเขาบั้งนระดับและนบางสิ่งทีพวกเขาทำไปเป็นสิ่งที่ผิด ไม้ถูกต้อง ไม้ว่าดั่งจวงฯ วาจาใจ ก็ตาม ก็ขोन้ออาจารย์อ่ในล้นักทุกตึชงดั่งจ้งนระดับ สิ่งดีนโลกน้ม่่าบปกักรักขोन้ออุงจ้งนาวอุงคูฟ้า ตราบกานานเทอย.....

โคนเภาแก่อแม่ในมือม่่าได้
ช่วงค้ำเล็งส่งน้ออารจน
เฟียงนวังแค่ตูกบเบิงวสง่า
ถึงวาระทีชนมอดม่่วงไป

เป็นที่ม่่าความสมบรูณ์ผลินผล
ลิมหนักชนทำงานหนักม่่าฝักกวง
ม่่าคุณค่าคุณภาพน้จ้งใจได้
ก็ภูมิใจทีเมลลิดั่งออกงาม

ศุภศักดิ์ ดินมัน
พิเศษปัจจุบัณพืชผัก' 33

ครูเกษตร

เป็นเช่นครูที่มากด้วยวิชาศาสตร์
สั่งสอนศิษย์เรียงนุ้กว่าชาติไทย
แม้เหน็ดเหนื่อยอ่อนล้าร่างกาย
ก็ก่อตั้งดั่งอกาปิถึงเป็นเพียงง

สร้างนักปราชญ์พัฒนาชาติให้สถิต
การเกษตรกร้าวกลีจพอเพียง
ก็หวังให้คนรุ่นนี้ในชาติสั่งเสด็จ
เสด็จหนึ่งเสด็จ "ข้าวอยู่คู่เคียงเกษตรไทย"

กิจพืชผัก

เหงื่อรินไหลจากกางเกงไปสู
บ้านสี่เหลี่ยมแต่ความตั้งใจ
ปลูกพืชผักเมล็ดหนึ่งองุ่น
ในพืชผักอยู่คู่ฟ้าในทุ่งงาม

ดินคงจะรับรู้ถึงความหมาย
หวังเพียงให้มีพืชพันธ์นั้นงอกงาม
ฟ้าจะค้นฝนหล่นพร่ำว่าฟ้ารัก
ในชื่อเสียงเรียงนามจงรัก

เกษตรไม่อดตาย

มองเบื้องบนมีเมฆฝนและแผ่นดินฟ้า
หนึ่งสมอง สองมือหัว และแรงกาย
ดินก็มี น้ำก็มี ไร่จรวงมี
ปลูกพืชพันธุ์ธัญญาหารบนดาดฟ้า

เบื้องล่างมีพสุธาธารน้ำใส
ธรรมชั้บนดาคีเฝ้าอย่างสมบุรณ์
ทำปศิจ่างหนึ่งแดงไร่ความหมาย
การเกษตรไม่ทำให้ใครอดตาย

ศุภศักดิ์ อินมั้น
ว่าที่พืชผัก' 33

คำถึง ป๋องทาล จันทนา วิรัตน์ และปริษา วิตัง

แตงกวาผลสั้นลูกผสมพันธุ์แม่โจ้ 34 เป็นผลงานวิจัยการปรับปรุงพันธุ์ที่ได้ดำเนินการมาตั้งแต่ปี 2542 ดำเนินการคัดเลือกพันธุ์แบบสายพันธุ์บริสุทธิ์ระหว่างปี 2542 - 2544 โดยคัดเลือกพันธุ์ที่แสดงลักษณะดีเด่น ให้ผลผลิตสูงและให้ดอกตัวเมียเร็วแล้วผสมตัวเองไว้เพื่อให้เป็นพันธุ์แท้ ในปี 2544 - 2545 จัดทำลูกผสมชั่วแรกระหว่างสายพันธุ์ 024 x 013 พร้อมกับทดสอบความดีเด่นของลูกผสม

ลักษณะเด่นประจำพันธุ์ คือเป็นสายพันธุ์ให้ดอกตัวเมียเร็ว หนามสีดำ ขั้วลมมีสีเขียวและสีผลเขียวตลอดผล ให้จำนวนเมล็ดที่บริโภคได้ 7 - 8 เมลต่อต้น น้ำหนักรวม 670 กรัมต่อต้น ขนาดผลกว้าง 3.60 ซม. ยาว 10.80 ซม. โส้ผลกว้าง 2.70 ซม. ยาว 10 ซม. ความหนาเนื้อของผล 0.52 ซม. น้ำหนักต่อผล 79.57 กรัม ผลผลิตประมาณ 3,200 กิโลกรัมต่อไร่ หลังดอกตัวเมียบาน 5 - 6 วัน จึงเก็บเกี่ยวผลได้ และมีอายุเก็บเกี่ยวผลประมาณ 30 วัน ปลูกได้ทั้งฤดูร้อนและฤดูฝน หากปลูกในฤดูหนาวผลมีลึกลง

ข้อมูลเพิ่มเติม : คำถึง ป๋องทาล สาขาพืชผัก ภาควิชาพืชสวน คณะผลิตกรรมการเกษตร โทร.053 873380

Short Cucumber

Maejo 34th Alumni Pride

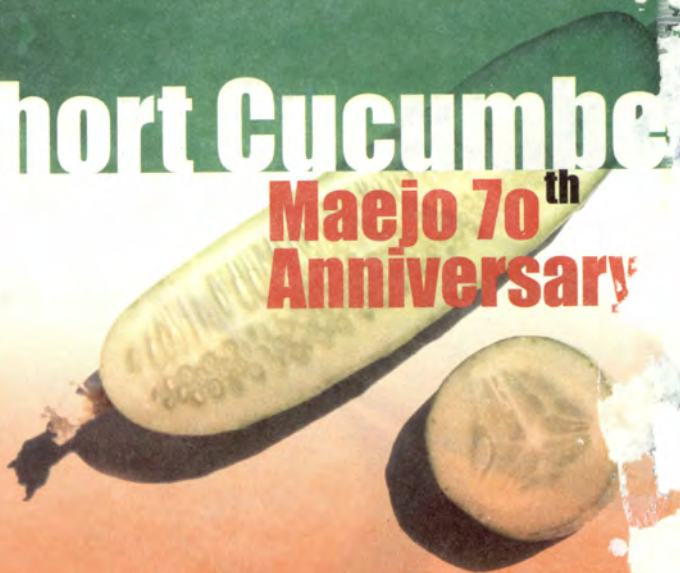
แตงกวาผลสั้นลูกผสมพันธุ์แม่โจ้ 70 ปี เป็นผลงานวิจัย การปรับปรุงพันธุ์ ที่ได้ดำเนินการมาตั้งแต่ปี 2542 ดำเนินการคัดเลือกพันธุ์ แบบสายพันธุ์บริสุทธิ์ระหว่างปี 2542 - 2544 โดยคัดเลือกพันธุ์ที่แสดง ลักษณะดีเด่น ให้ผลผลิตสูงและให้ดอกตัวเมียเร็วไว้ แล้วผสมตัวเองไว้เพื่อให้ เป็นพันธุ์แท้ ในปี 2544 - 2545 จัดทำลูกผสมชั่วแรก ระหว่างสายพันธุ์ 024 x 019 พร้อมกับทดสอบความดีเด่นของลูกผสม

ลักษณะเด่นประจำพันธุ์ คือเป็นสายพันธุ์ให้หนามสีขาว ส่วน หัวติดกับขั้วผล มีสีเขียวและผิวเปลือกเป็นสีเขียวอ่อน ให้ผลที่บริโภคได้ 6 - 7 ผลต่อต้น น้ำหนักรวม 630 กรัมต่อต้น ขนาดผลกว้าง 3.54 ซม. ยาว 11.50 ซม. ไซ้ผลกว้าง 2.64 ซม. ยาว 10.49 ซม. ความหนาเนื้อ ของผล 0.52 ซม. น้ำหนักต่อผล 84.30 กรัม เก็บรักษาได้นานสี่วันไม่เปลี่ยน เป็นสีเหลืองง่าย ผลผลิตประมาณ 3,000 กิโลกรัมต่อไร่ หลังดอกตัวเมียบาน ได้ 5 - 6 วัน สามารถเก็บเกี่ยวผลได้และมีอายุเก็บเกี่ยวผลประมาณ 30 วัน ปลูกได้ทั้งฤดูร้อนและฤดูฝนผลผลิตจะลดลงเมื่อปลูกในฤดูหนาว

ข้อมูลเพิ่มเติม : คำเจียง ป๋องพาล สาขาพืชผัก ภาควิชาพืชสวน
คณะผลิตกรรมการเกษตร โทร.053 873380

Short Cucumbe

Maejo 70th Anniversary

“ กราบอาจารย์ดำเกิง บัองพาค ด้วยความรัก ”

ศิษย์ขอมอบ ความรัก ประจักษ์นี้
ครูเป็นครู ต้นแบบ นิรันดร์
เป็นตัวอย่าง การงาน นำระเบียบ
ครูใฝ่ใจ ดูแลศิษย์ ทุกเวลา
ศิษย์คงแปลง ครูคงใจ ให้ความรู้
งานวิจัย หลากหลาย ได้แสดง
กราบอาจารย์ อีกครั้ง วันเกษียณ
นำความรู้ จากแม่ใจ สู่สากล
จะสานต่อ ก่อคิด คิดจะแก้
จะต่างทอด สิ่งดี ที่ครบครัน

ไว้ตรงที่ กลางดวงใจ ใหนัก้าวฝัน
ผู้เข็มฝัน หนักสอนศิษย์ เป็นกิจจา
ทั้งพร้อมเพียบ กลยุทธ์ สดสรรหา
งดงามค่า เมตตาใจ ไม่เปลี่ยนแปลง
ทำให้ดู ปฏิบัติ ให้จัดแจ้ง
เป็นโลกแหล่งวิชาการ งานนำคน
จะพาคเพียร ใฝ่จนวิชา ทุกแห่งหน
พืชผักผล จะผลิตาน อีกนานวัน
จะแนวแน่ ฝูงสร้างงาน เดินตามฝัน
จะจ้ำจรร บุษยคุณครู คู่แผ่นดิน

สิลาวดี แม่ใจ 49

12/08/52

